

HATİCE NAYIR

- şiirler -

Yayın Tarihi:

1.4.2014

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

HATİCE NAYIR (1961-)

1961 yılında Karabük'te doğdu.YTÜ Mimarlık Fakültesi mezunudur. Çok küçük yaşlarda ilgi duymaya başladığı şiire epey bir süre ara vermiştir.Sadece okuyucu olarak devam ettirdiği şiir yolculuğunda artık birşeyler yapmak istemektedir.

Acıların sonrasında

Hüzünlerin ardına saklanmış
Yaramaz bir çocuk yüreğim
Öyle başkaldıran
Öyle umursamaz...

Aşklardan yetim kalmış
Kimsesiz bir kucak bedenim
Onca acı dolu
Onca sevgisiz...

Güz yapraklarına sevdalanmış
Yitik bir orman ellerim
Bunca yaşanmışlık
Bunca çaresiz...

Kurumuş toprak misali
Sevdaya acıkmış dillerim...

HATİCE NAYIR

Acının ıssızlığı

Güvercin kadar ürkek bir acının yanında
Yalnızlığı yudumluyor yaşam
Yaklaşan aşksız yüreklerin ayak sesleri
Biten boş bir hüzün tablosu
Son fırça darbelerinde ressamın
Yaşanan ölümün buğusu...

Aşılmış bir kucak dolusu eski sevdanın ardında
Sessizliği savuruyor yaşam
Susamış bahar ıssızlığının kör damlaları
Yiten hoş bir sabah ayazı
Son şarkı nağmelerinde neyzenin
Dinlenen yazgının ağrısı...

Savrulmuş bir demet gül kadar mağrur
Issızlığı kavuruyor yaşam
Uzaklaşan güz karanlığının zor zamanları
Giden loş bir yüzün yankısı
Son kalem sallayışında ozanın
Dokunan acının sancısı...

HATİCE NAYIR

Adı aşk yolculuğumun

Adı Aşk olan ülkeden çıktım yola
Yüreğimde buruk bir acı
Bir özgürlük türküsü yerleşmiş dudaklarıma
Adı Aşk olan ülkede kalanlara elveda

Adı Aşk olan ülkede bıraktım hüzünlerimi
Biraz da umutlarım yoldaş kaldı onlara
Bir yalnızlık senfonisi aktı damarlarıma
Yüreğimde kalanlara da elveda

Seninle susmalıydım oysa
Belki de susmalıydım biraz daha Aşk'a
Görmeseydim mutsuzluğumu
Daha kalacaktım mutlaka

Adı Aşk olan ülkeden çıktım yola
Yalnızlığım,
Bir kusurum olduysa
Affola...

HATİCE NAYIR

Adı yok

Sadece sen duy diye fısıldıyorum yüreğine
Gözlerin gözlerimi delip geçiyor
Mıh gibi beynime saplanıp kalıyor sevdan
Sadece sana konuşuyor
Sadece sana susuyorum.

Bir daha hiç gelmeyecek bugün, biliyorum
Hüzün alıp başını gidecek Kaf dağının arkasına
Sözlerin yığılacak tam şuralarda bir derine
Bir daha gitmek yok, artık ölüyorum.

Gülümse, bitecek elbet Eylül
Elbet o acı çekip gidecek hayatından
Güz yüzün olacak sonunda
Elbet yitecek bu aşk, görüyorum

Dur, tut ellerimden, bırakma
Beni hiç sensizlikle sınımadılar
Yalnızlığımızda çoğalalım seninle
Dur, bak gözlerime, korkuyorum.

Bu dönüşün bir gidişi var elbette
Biliyorum.

HATİCE NAYIR

Adım aşk

Adın bir mih gibi beynime saplanıyor
Korkuyorum yüreğimde saklı olandan
Senden uzaklaştıkça daha da yaklaşıyor sevdan
Ben yok oluyorum.

Aklım günden güne sende kalıyor
Korkuyorum beynimde duran yalandan
Seni düşündükçe daha da büyüyor sevdam
Ben kahroluyorum

Ömrüm yavaş yavaş senle doluyor
Korkuyorum dilimde suskun kalandan
Sana uzandıkça daha da çoğalıyor sevdam
Ben kayboluyorum

Dur durak bilmiyorum
Yüreğimde hep sen
Ben aşk oluyorum.

HATİCE NAYIR

Ah benim sevdalı yüreğim

Beyaz bir ölümdü yağan üstüme
Beyaz bir aydınlıktı inceden inceden
Düşlerde kalan bir yalnızlık senfonisi çınıyordu kulaklarında
Belki de aşktı yağan sessiz ve gizliden.

Yürek sarsılıyordu elbet görünce aşkı
Sarsılıyordu elbet kar tanelerinde saklanan hüznünler misali
Yüzüne vuruyordu bir gün gizlediğin gerçek
Yürekti bu, belki geçti, belki geçecek

Gördüm, gül kokulu bir güz bitiyordu
Bir yalnızlık gidiyor, bir daha gelmiyordu
Aşk bir ucundan yakalıyordu hayatın, susuyordu
Pencereme bir serçe konmuş, ruhuma akıyordu

Gidiyordum, üzerimde koyu bir sevda korkusu
Gözlerimden bardaktan boşanırcasına bir yağmur yağıyordu
Gidiyordum, üzerimden bir bulut geçiyordu
Yüreğim,
Ah benim sevdama düşen yalnızlığım
Seninle yaşılanıyor
Seninle ölüyordum.

HATİCE NAYIR

Ah, benim sevdalı başım

Sol yanım
Ah, benim sevdalı başım
Sevdaya ulaşamayan yarım...
Oysa bir devrimdi AŞK ihtilalin göbeğinde...
Bir kılıç yarası, bir kan damlası...
Gittiğin kadar gelmekti gözleri kapalı...
Bir yangın sonrasına yakalanmaktı yara bere içinde...
Oysa bir okyanustu AŞK, gözlerine akıp giden...
Yüreğimize yazılı bir şiirdi, bir türlü bitirilemeyen...
Sol yanım,
Ah, benim sevdalardan uzak başım...
Damla damla akıyorum ölüme,
Haberin var mı?

HATİCE NAYIR

Ah, çocuk

Berkin, bakışına kurban olduğum
Uyanacaktın daha, güzel günler görecektin
Umutlar açacaktı ellerinde çiçek çiçek
Susacaktık barışa kadar geceler boyu
Daha çok konuşacaktık seninle hayattan
Ah Berkin, gittin ya
Olmadı böyle çocuk...

Ah, yüreğime karalar bağlatan delikanlı
Bir ateş düşürdün ki şuracığa, bildiğin gibi değil
Her anne bir evladını yitirdi bu sabah seninle
Karanlıklarda bırakıp yüreklerimizi
Ah Berkin, gittin ya
Olmadı böyle çocuk...

Acımızı kiminle paylaşacağız şimdi
Şimdi ucu yenmiş bir ekmek değil mi gözyaşlarımız?
Ah Berkin, ah yüreğimi kanatan türküsü Anadolunun
Artık bir güvercin ölüsü var gökyüzümüzde
Bir de uykusuzluğu dinmeyen yangınımızın...

HATİCE NAYIR

Ah, yüreğim uçurum

Ah, yalnızlığımı yoldaş bir sen kalmıştın
Bir de yüzümdeki gölgeler
Yeryüzü sonumuza hazırlanırken
Bir ben kalmıştım ıssızlığında gecelerin
Gözyaşlarım bir de.

Ah, sen gitmeseydin ben yine de kalmazdım
Ayrılıklar yığılmazdı üstüne aşkımızın
Bir sevda boylamazdı sonsuzluğun dibini
Bir ben kalakalırdım sesinin yokluğunda
Uçup giden sözlerin kalırdı bir de

Yoktum ben buralarda, hiç gelmemiştim zaten
Bir aşk başka bir aşka bu kadar batmamıştı
Bakmamıştı gözlerim senden başka bir derde
Aşk aslında hiç yoktu ve asla olmamıştı

Ah, yüreğim uçurum
Ah, gözlerde bir perde
Aşk yanıma gelmemiş
Aşk asla kalmamıştı.

HATİCE NAYIR

Ah, ayrılık

Ayrılık
Güz yapraklarının
Hüznünde...
Yalınayak koşulmuş
Sevda güzelliğinde...

Ayrılık
Suskun bir gül goncası
Dudaklarında...

Ayrılık
Bitmeyen bir düştür
Uykularında...

HATİCE NAYIR

Ahlarım elde kaldı

Gidişinde ölüm var
Gizli bir zulüm
Yüreğime
konuk
Dil yarasisın

Sevdamızda acı var
Eski bir yangın
Benliğimde
Saklı
Aşk sancısısın

Yokluğun bin kahr
Uzak bir gölge.
Ellerim
Acıkmış
Güzelliğine...

Beni
terk etmeyen
Sancılı bir aşk
Pusuda bekleyen
Anı ummanı

Ah,elde mi unutmak
Ah,hatırlamak...

HATİCE NAYIR

Aklımda kalan

Geç kalınmış bir aşkın yakamozunda
Uzatırken ellerimi göğün sonsuzluğuna
Korku yüreğimin yamacına yaslanmış
Umut açıkta...

Zor söndürülmüş bir yangının kalıntısında
Kuşatırken yüreğimi kara bir öykü
Acı ciğerime saplanmış bir bıçak
Sevinç uzakta...

Aldanılmış bir göğün sonsuzluğunda
Gülümserken bir demet mor lüle
Keder dermansız bir yara dudaklarımda
Sevda aklımda...

Parçalanmış bir yaşam ıssızlığında
Ölüm dalımda...

HATİCE NAYIR

Aklımdasın

Aklımdasın.
Yanımda değilsin.
Belki farklı dünyaların başka hayallerindeyiz.
Elimi uzatsam tutabileceğim kadar yakın hissediyorum.
Aynı gökyüzünü görüyoruz.
Aynı oksijeni soluyoruz.
Ama yoksun işte...
Hayat katlanılmayacak bir yolculuk...

HATİCE NAYIR

Anlat bana İstanbul

Anlatsana Kız kulesi
Bir aşk nasıl başlar ve nasıl biterdi
Nasıl yiterdi gözlerimizde doğan o ışık
Sıcacık yüreğimize akan o sevgi nasıl bir buzdağına dönüşebilirdi
Anlat bana
Bir aşk nereye giderdi ansızın?

Anlatsana Ayasofya
Gözlerin bu kadar kör olamaz, biliyorum
Bir aşka gebe kalamaz sonradan takma minarelerin
Nasıl aydınlatır gündüzlerimizi ilahi yüzün
Anlat bana
Bir aşk nerede, nerede hüzün?

Anlat bana Kapalıçarşı
Karanlık dehlizlerine mi gömdün yüreklerimizi
Nerede yatar artık aşkın o ikiyüzlü yanı
Bir aşk parçalanırsa gökyüzünden ne yağmalı
Niçin yaşamalı yürek yanıyorsa mütemadiyen
Anlat bana
Bir aşk kaç yanlış getirir beraberinde?

Anlat bana İstanbul
Nerede yaşanmış anlatılamayan aşklar
Nerede doğrular aşk varlığını,
Nereye sürgün?

HATİCE NAYIR

Ardımdaki çocuk

Boynumu eğdiren acılara tutunarak
Yürürken gözü kapalı
Bir servi boyu ardıma gizlenmiş çocuğu
Göresin isterdim
Alıp götürresin isterdim
Elimi avuçlayıp hayata

Hani vardı ya
Hani bizimdi bir zamanlar
Yokuşları bile çıkardı aşkımız gülücüklerle
Gözpınarlarım damlalara yabancı yaşardı
Gittin ya...

Gittin
Bir tomurcuk gülüşe aç
Serçe yüreği alıp benden
Beni götürmeden
Hani gittin ya...

Ölmüşüm hani ardın sıra
Daha çelimsiz
bir kuzu kalmıştı yüreğimde
Sen bittin ya...

Şen bittin
Öldüm
Ardıma gizlenmiş o çocuk tuttu elimden
Sensizlikten
doğdum.

HATİCE NAYIR

Arınma

Yıkamalı bu güzelliği
Keselemeli
Kirini koyup bir torbaya
Sevdayla beslemeli

Arıtmalı bu güzelliği
Yeniden dermeli
Nefreti atıp bir çukura
Suyla örmeli

Yeşertmeli bu güzelliği
Kökünden budamalı
Hüzünü sokup bir sandığa
Uzağa yollamalı

Dokunmalı bu güzelliğe
En baştan
Dokumalı...

HATİCE NAYIR

Artık aşk

Aşk bitti
Yaşanılanların
Acısı kaldı saflığında
sessizliği
belki de...

Aşk gitti
Onlarca yaşanmışlığı
Takıp koluna
acıkmış
yalnızlığını bir de...

Aşk yitti
Anılar
dipsiz bin kuyu
Yakıp geçmişini tek solukta
Issızlığı geçip de...

Başında
gençliğin duman
Yürekte
soğuk bir kuytu
Aşk
artık
sonsuz bir uyku...

HATİCE NAYIR

Artık unuttum

Ufak bir umuttun, Şimdi unuttum
Unuttum gözlerindeki aşk ışığını
Gün battı, gün doğdu, hala umuttum
Yine de aşk vardı, artık unuttum.

Unuttum sana bakan sevdalarımı
Aşkımı yalanlara sardım, uyuttum
Bir gün geçti, bir ay, belki bir asır
Sen bana hiç geldin mi, artık unuttum

Kuruttum, bahar kokan bir aydınlığı
Bulutlara hüznü yaydım, kuruttum
Belki yıldırımların eteğine
Serdim gözyaşımı, seni unuttum

Artık olmayacak bir dua oldun
"Amin" dedim sonra
Bitti, unuttum.

HATİCE NAYIR

Artık yok, biliyorum

Bitti artık, yok, biliyorum
Ne eski sevdalar, ne eski ahlar?
Ne gülümsemesi bahçemizdeki ak güvercinin
Ne yağın yağmurun bereketi var dualarımızda
Gitti artık, yok, biliyorum
Dünya koskoca bir hüznün tablosu artık.

Soldu artık, yok, görüyorum
Ne bahçemdeki yediverenler,
Ne karanfilleri acılı gökyüzümüzün
Artık ekmeklerin kokusu sinmiyor evlerimize
Doldu artık, yok, biliyorum
Kalmadı vadesi artık ayrılıklarımızın.

Durdu artık, yok, biliyorum
Ne acıklı yaşlar, ne canlı yaşlar
Ne yanık türküsü tutuklu aşklarımızın
Ne mutluluk sesi var artık dallarımızda
Sustu artık, yok, biliyorum
Söndü pırıltısı gözlerimizin.

Bitti artık, dur, biliyorum
Yeryüzüm soluksuz bir güvercin artık.

HATİCE NAYIR

Asırlardır yalnızım

Ab-î hayat gibisin,
Her yudumdan sonra daha da tiryakinim
Gelişini gözlerim yüreğimin penceresinden
Ömürlük bir şey bu, nasıl da derin
Sevdiğim, elime koy gözlerini...

Misk-i amberdir kokun
Her nefesten sonra daha da içimdesin
Sevişini dilerim yüreğimin en derininden
Kırılgan bir şey bu, nasıl da narin
Sevdiğim, gönlüme koy ellerini...

Asırlık bir şey bu, nasıl da zalim...
Sevdiğim, ömrüme kat yüreğini...

HATİCE NAYIR

Aşk'a

Sen
Adı AŞK olan erkek
HÜZÜN'le aldatıyorum seni
Haberin var mı?

Gözlerim bir çift yağmur damlası ömrüme yağan
Gözlerin bir çift güvercin göğümden uzaklaşan

Sen
Adı AŞK olan erkek
Gidiyorum senden
Bilmem umurunda mı?

HATİCE NAYIR

Aşk'a ağıt

Bak, göçmen kuşlar gitti,
Sen de git
Gözlerin de gitsin, ışığı da yaşamımın
Ellerin hiç durmasınlar, onlar da gitsin
Bak, sensiz yaşamak kolaymış, unutmuşum
Unutmuşum bakışların olmadan ağlamayı
Bir ayrılık gelmiş yüreğine, gitmemiş
Bir hüzün çökmüş sözlerine, erguvanlar misali
Bir kapı aralığından bakma artık hayata
Bak, göçmen kuşlar bitti,
Sen de bit.

Bak, yaşamak dediğin o kör bıçak
Yüreğime değdi, artık sen de git
Söz ver, döneceksin nefes alamazsam
Söz ver, aşk bende kalacak, mutluluk sende
Kalakaldım ayrılığın ortasında
Bir yalnızlık gelmiş yüreğime
Gözlerin bir avuç gökyüzü
Bak, göçmen kuşlar gitti
Sen de git.

HATİCE NAYIR

Aşk'a doğru

Yüreğime ekiyorum seni
Çiçeklensin diye ömrümüz...
Gözlerinden yıldızlar yapıyorum gökyüzüme...
Sonra bir bir ekliyorum onları gönlüme...
Ellerine uzanıyorum utanarak belki de yalnızlığımdan
Ellerin bir çift güvercin olup konuyorlar ellerime
Yüreğinde bir nehir akıyor sessizce
Soyunup giriyorum sessizliğine...
Hayat belki de bir aşkı müjdeliyor sözlerinde
Sözlerin ıssızlığıma kol kanat geriyor
Sen uzak ve büyülü bir kentten giriyorsun gönlüme
Ben İstanbul kadar ışıltılı seni bekliyorum sevgili...

HATİCE NAYIR

Aşk'a mola

Bir yolculuktan AŞK
Asla "mutlu son"a varılamayan
Elimde yüreğim
Çantamda hayallerim
Kalakaldım
İlk molada.

HATİCE NAYIR

Aşk'ın ben hali

Yüreğimde yanan özlemle sana geldim
Uçuşurken yokluğun karanlık gökyüzünde
Sana geldim acılarımle dolu yüreğim
Buğusunu hiç yitirmeyen sevdamla
Yüreğimde hep sen...

Günlerimde tüten yangınla sana geldim
Ulaşırken feryadım okyanus yüreğine
Sana geldim korkularımle kaplı bedenim
Yarasını hiç kapatmayan sevdamla
Günlerimde hep sen...

Bedenimde solan tutkumla sana geldim
Uzanırken düşlerim sevdalı dudağına
Sana geldim özlemlerimle kaplı ellerim
Acısını hiç yaşatmayan sevdamla
Bedenimde hep sen...

Dillerimde biten şarkımla sana geldim
Söyleşirken gözlerim sevdalı ellerinle
Sana geldim şiirlerimle kaplı yüreğim
Türküsunü hiç unutmayan sevdamla
Dillerimde hep sen...

Geçmişini hiç kanatmayan bir yürekle geldim sana...
Gözlerimde hep sen...

HATİCE NAYIR

Aşk'ın biz hali

Aşka en çok yakışan mevsimsin sen
Sararmış yapraklar dökülüyor yüreğinden
Ellerimle topluyor, yüzüne dokunuyorum
Güz ağır ağır geçiyor eteklerimden
Sen aşk doluyorsun
Ben hüzün...

Aşkla en çok yıkanan yağmursun sen
Kararmış bulutlar toplanıyor gözlerinden
Ellerimde saklıyor, yanağına dokunuyorum
Güz usul usul düşüyor üzerimizden
Sen düş oluyorsun
Ben sen...

Aşka en çok uzanan yanımsın sen
Çiçeklenmiş şarkılar yeşeriyor sözlerinden
Ellerimde susuyor, sözlerine dokunuyorum
Güz tatlı tatlı yakıyor yüreğimizden
Sen gül oluyorsun
Ben kül...

Yüreğime en çok yakışan isimsin
Sen can oluyorsun
Biz aşk...

HATİCE NAYIR

Aşk'ın sen hali

Ey gönül, madem ki Aşk'a aşıksın
Bırak yansın yüreğin geceler boyu...
Yangınlara esir düşsün gönül bahçen...
Dur, seslenme sevgiliye...
Bir tel saçı düşse yüzüne
"Kül olmak nedir ki" diyeceksin, bilirim.

Söyle bana ey sevgili
Gözlerindeki okyanusta boğulan kaçınıcı Aşk bu?
Kaçınıcı ayrılık bu sevdaya dahil olan?
Vur, acıma sözlerime...
Bir tek bakışı düşse gözlerine
Yanar gönlümün pervanesi ateşinden, bilirim.

Susma bana ey gönül
Kaç gecedir bu uykuya yol verdiğin?
Nerdesin külüme gül olan sevgili?
Dur, dokunsun sözlerim yüreğine...
Bir kez ellerim değse ellerine
"Sen ben'sin, ben sen'im." diyeceksin, bilirim.

Ey sevgili,
Yüreğine kurban olduğum suret,
Aşk oduyla gel artık yüreğime...

HATİCE NAYIR

Aşk'ın yüreğimde yaşar

Sen bir masalsın, Zümrüdü Anka'nın kanadında
Ezgisi söylenir hala uzak krallıklarda...
Robinson'un yittiği denizlerde YAŞAR gözlerin
Gözlerin denizlerimin de ötesinde, okyanuslarda...

Sen bir rüyasın, uyanırken bile gördüğüm
Yüzün yüreğimde dillenen bir şiir sevgi dolu...
Cemal Süreya'nın sözlerinde YAŞAR gözlerin
Gözlerin şiirlerimin de ötesinde, efsanelerde...

Sen bir şarkısın, hep Olcay'da söylediğim
Nağmesi kulağımda yankılanır karanlık gecelerde...
Dede Efendi'nin bestelerinde YAŞAR gözlerin
Gözlerin şarkılarımın da ötesinde, hep hayalimde...

Sen bir sevdasın, ateşle küle döndüğüm
İçimde sönmeyecek bir yangınsın, alev alev...
Mecnun'un hiç olduğu çöllerde YAŞAR gözlerin
Gözlerin yangınımın da ötesinde, özlemimde...

Sen AŞK'sın, varlığıyla AŞK'ı var eden...
AŞK'ın yüreğimde YAŞAR, sen düşlerimde...

HATİCE NAYIR

Aşk / ayrılık

Bir kum tanesinde saklı ayrılık
Ilık bir sabahın
Gölgesinde...

Bir bulut beyazında gizli ayrılık
Eski bir sevdanın
Yangısında...

Bir düşünce alacasında durur ayrılık
Acı bir sonsuzluğun
Ortasında...

Bir güneşin soluşunda
Aşkın
Ayrılık...

HATİCE NAYIR

Aşk adına

Bir annenin yavrusuna bakışı gibi sev beni
Bir alevın bedenını yakışı gibi
Gözlerimden akan yaş adına
Canıma can olan aşk adına
Leyla ile Mecnun adına...

Çölde susuz kalmış Bedevi gibi sev beni
Yağmurun yüreğine yağışı gibi
Gökyüzünde çakan şimşek adına
Bedene can olan kan adına
Kerem ile Aslı adına...

Yüreğindeki ezanların yüzü suyu hürmetine sev beni
Gözlerinde parlayan aşkın ateşi gibi
Yüzünde aydınlanan gün adına
Sevdama can olan can adına
Mevlana ile Şems adına...

Kelebeğin bir günlük ömrüne sığdır beni
Yüreğimizi yakan aşk adına...

HATİCE NAYIR

Aşk battı

Günler
geçmez sanmışım
Yıl geçti
üzerinden
Ellerimde anılar
Aşk battı
yüreğimden...

Bir sabah
sensizliğe
Uyanınca
gözlerim
Sevdiğim
yüzün değil
Güz düştü
ciğerimden...

Uzun,
yalnız bir soluk
İçimde bir mutsuzluk
Gezdiğim sokaklarda
Sen geçti
bedenimden...

Anladım
Herşey biter
Kış bitmez
Düşlerimde...

HATİCE NAYIR

Aşk bitmez

Şimdi son baharımın ayazındayım
Gelsen de fark etmez, gitsen de artık
Gün çoktan karardı, ay çoktan battı
Tükenmiş bir aşkın sol yanındayım

Söz verdim gönlümün acılarına
Bir daha seninle doğmayacağım
Bitecek, küsecek, belki ölecek
Yine de yolunda durmayacağım

Şimdi bir ayrılığın yamacındayım
Düşsem uçurumum, düşmesem aynı
Koyu bir yalnızlığın sokağındayım
Artık bu sevdada yanmayacağım

Bitmeyen bir aşkın
son sayfasındayım.

HATİCE NAYIR

Aşk bitti

Gerçek bir yalnızlığa sığındım
Geç kalmış bir sevdanın gölgesinden
Ellerine tutundum
Teninde durdum
Bir rüzgar dokundu dudaklarıma

Uzak bir limanda soluklandım
Zor bir durağın sillesinden
Canımdan yakalandım
Dalında soldum
Bir şimşek yeşerdi güzelliğimde

Derin bir susuzlukta yol aldım
Dün artık anlamsız,anılar ölüm
Söylenecek söz dindi
Uçurum oldum
Bir acı yerleşti cehennemime

Güz yitti,
kış bitti
Belki
sadece
Aşk değdi
ilk defa
yüreğime...

HATİCE NAYIR

Aşk bize yakışıyor

Ve sonra sen geliyorsun aklıma
Bana bakarken gözlerinden geçen gökkuşakları
Ellerimden kuşlar kanatlanıyor yüreğine doğru
Seni özlüyorum yıllardır görmemişim gibi...
Ve sonra
Sözlerinin aydınlığında yıkanasım geliyor
Yüreğimdeki tüm kelebekleri uçuruyorum aşk ile
Dudakların bir bahar olup günlerime doluyor
Aşk kokuyor dokunduğun her şey...
Ve sen hiç çıkmıyorsun aklımdan
Güneşi sende doğuruyorum
Gün seninle hiç batmıyor.
Mutluluk sırnaşık bir kedi misali artık,
Kovsan da gitmiyor.
Aşk bize yakışıyor sevgili...
Aşk bize yakışıyor.

HATİCE NAYIR

Aşk bu kentte yaşamalı

Gül ve güz birlikte yaşanır bu kentte
Akasya beyazının duru yalnızlığı kaplar yaşamımızı
Gül ve güz birlikte yaşanır
Yıkar sonsuzluğumuzu...

Kan ve yaz birlikte dolaşır bu kentte
Sevda alacasının kuru sonsuzluğu örter duvarımızı
Kan ve yaz birlikte karışır
Yırtar yoksulluğumuzu...

Kuş ve kış birlikte çoğalır bu kentte
Bozkır karalığının acı yoksulluğu taşır karmaşamızı
Kuş ve kış birlikte yarışır
Boyar yalnızlığımızı...

Aşk ve bahar birlikte savaşır bu kentte
Gün batımının kızıl yalınlığı ezer yüreğimizi
Aşk ve bahar birlikte uslanır
Sarıyor yokluğumuzu...

HATİCE NAYIR

Aşk değil

Aşkımız
Uçurumun kıyısında bir hüzn
Kandıkça çoğalan bir kara yazgı
Sessiz bir çığlıkta
yüzün
sevgilim...

Aşkımız
Eğerinde tutsak bir serçe
Baktıkça silinen acı bir sevinç
Yad ellerde kalmış
gözün
sevgilim...

Aşkımız
Varlığında yarım bir öykü
Durdukça acıtan buruk bir korku
Dağlarda söylenen
türkün
sevgilim...

Aşkımız
Gülistanda solgun bir yaprak
Üstüme atılmış ölü bir toprak
Yüreğimi yakan kanlı bir tuzak
Aşk bana
sen kadar
uzak
sevgilim....

HATİCE NAYIR

Aşk en sonunda

Zaman, ah o yürek yarası
Hıçkırıkları duyuluyor yeryüzünün
Uzak kaldıkça gözlerinden
Sevda alıp başını gidiyor dört nala
Sevda ta uzaklara...

Zaman, ah o sevda karası
Yüreğinde yankılanan nefesin parmak izi
Durdukça çoğalıyor yalnızlığımız
Hüzün soluklanıyor duvarlarımızda
Hüzün ta uzaklara...

Zaman, ah o melek duası
Adım başı kanıyor umutlar yüreklerde
Sustukça yağmalanıyor sesim
Hayat güzelleşiyor yanaklarımızda
Aşk en yakınına çörekleniyor
Aşk en sonunda...

HATİCE NAYIR

Aşk gelince

Yüreğine düşen bir kar tanesi
Bir minik serçeyim avuçlarında
Gözlerimde gökyüzünün tüm yıldızları
Ellerimde bir demet papatya türküsü
Sana sevdalanıyorum sevgili, var mı ötesi?

Sözlerine değen bir aşk şarkısı
Bir yanık ezgiyim kulaklarında
Gözlerimde güneşin tüm pırıltısı
Günlerimde hüzünlerin veda türküsü
Sana sevdalanıyorum sevgili, var mı ötesi?

Belki de bir yağmur damlasıyım avuçlarına düşen
Unut beni yüreğinde, hep sev, hep sakla
Yoksunum, yoksulum sen olmayınca...
Yüreğimde muhteşem bir aşkın türküsü
Sana sevdalandım ben, var mı ötesi?

HATİCE NAYIR

Aşk ıssızlık

Sırsızlığın koyu penceresindeyim
Bikkın ve yıkkın.
Sıkılmış bir yaşam yorgunluğunda
Yarsız...

Yarsızlığın bitmez öksüzlüğündeyim
Soluk ve donuk.
Yazılmış bir şiir suskunluğunda
Aşksız...

Aşksızlığın solgun duvarlarındayım
Sılık ve yitik.
Yıkılmış bir insan bozgunluğunda
Yarinsız...

Yarınların yorgun durağındayım
Yalın ve yılgın...

HATİCE NAYIR

Aşk için

El koynunda durma öyle
Aşk
Yakına gel.

Acıları deşme böyle
Aşk
Elimden tut.

Ahlarımı alma ne olur
Aşk
Yolundan dön

Yüreğime kürek kürek
Aşk
Külünü serp

Can yareme basma tuzu
Aşk
İnsafa gel

Arkalarda soluklanma
Aşk
Yanımda kal.

Nerdeysen aşk
Oyulanma
Postunu ser.

HATİCE NAYIR

Aşk sen kokulu

Aşkın rengi gül kurusu
Hüznün rengi lal
İçerimde yanan
Kor ateşsin
Yar...

Aşk kokusu gök mavisi
Gözlerin bahar.
Bedenime saplı
Bir hançersin
Yar...

Şevdan kar beyazı
Ömrüme yağar
Ellerimde saklı
Bir nefessin
Yar...

Varlığın yakıyor
Anıları yar...
Yüreğimde otur
Sonsuza kadar...

HATİCE NAYIR

Aşk yakışanda kalmalı

Benim sevdam bir tek sana yakıştı
Bir senin üzerinde iğreti durmadı bu aşk...
Gözlerimden aktı, yüreğime doldu damla damla
Rüzgarlarla savruldu sonsuzluklara
Benim sevdam bir tek sana yakıştı
Sırılsıklam oldu sağanak yağmurlarda...

Benim sevdam bir tek sana yakıştı
Okyanus gözlerinde eridi hiç utanmadan
Yüreğindeki sonsuzlukta alıp gitti başını
Şen oldu usanmadan yokluğundan
Özleminde yandı, kavruldu gecelerce
Bir tek senin için yaratıldı bu sevda
Gözlerine sarıldı gün batımında...

Yalnız sende doğru durdu bu sevda
Zaman yanlış olsa da yalnız sende...

HATİCE NAYIR

Aşk yanibaşında

Rengarenk bir yürek atıyor sol tarafımda
Dinle, müziğimi duyacaksın mutlaka...
Bir baksan gökkuşakları dolacak gözlerine
Dokunsan, papatyalar yağacak ellerine
Bir çift güvercin uçacak şuramda bir yerlerden
Aşk yanibaşında bitecek bir anda...
Sesin ses verecek sessizliğime
Yalnızlık mı, boşver bitsin, uğramasın bir daha
Sensizlik mi, koyver gitsin, kalsın bir başına oralarda
Hüznüm, unut beni buralarda
Aşk, yakınımaya gel
Birazcık daha yakınımaya...

HATİCE NAYIR

Aşk, biliyorum

Aşk sensizlikle sınındığı zaman AŞK olacak, biliyorum
Toplayacağım dağılan kalbimi binbir köşesinden yüzünün
Başrolde sen eski bir Türk filmi izleyeceğiz belki de
Yalnızlığımın başbaşa bir tatil iyi gelecek
Hüzün bir gelecek, bir daha gitmeyecek

Aşk sensizlikle yıkandığı zaman AŞK kalacak, biliyorum
Bir uçurumdan düşüp paramparça olacak gözlerim
Anılarda bir şarkı yokluğunu tazeleyecek belki de
Ekmeğime ortak bir serçe sevincimi yenileyecek
Hüzün bir gelecek, bir daha bitmeyecek

Aşk özleminle durulduğu zaman AŞK kalacak, biliyorum
Yüzün değecek belki de dudaklarıma ilk kez
Ellerin ellerimde nefeslenecek
Bir çift güvercin havalanacak yüreğimden
Aşk bir esecek, bir daha dinmeyecek.

Aşk yüreğinde açacak, biliyorum
Yüreğin bitmeyen bir şarkıda...

HATİCE NAYIR

Aşkın can çekişmesi

Aşk
bir panayıra
düşmüştü
Ellerinde ihanet yanıkları
Aşk
panayırdaki sürgün...

Aşk
bir mezata
düşmüştü
Gözlerinde aç kurt sürüsü
Aşk
mezatlarda satılık...

Aşk
bitpazarına
düşmüştü
Kucağında bir anı eskizi
Aşk
bitpazarında karaborsa...

Aşk'a
akbabalar
üşüşmüştü...

HATİCE NAYIR

Aşkınin fay hattı

Yüreğimden
serseri bir kuş kanatlanır,
sesim bulutlanır,
hüznüm aklanır,
sen konuk olduğunda odama,
sevdanın adına
güller saklanır

Gözlerimde
bembeyaz bir bulut toplanır
yüzüm aydınlanır
ömrüm ballanır
sen konuk olduğunda canıma
aşkınin narında
dünler paklanır

Hayatımda
yepyeni bir kapı açılır
dilim şarkılanır
günüm ağarır
sen konuk geldiğinde koynuma
canımın içinde can ayaklanır

Sevgilim
Aşkınin fay hattındayım
Denizler dalgalı
zaman sancılı
Özledikçe seni bu deli yürek
Sevdam kanatlanır
Sevdam katlanır.

HATİCE NAYIR

Aşklar öksüz kaldı

Sen gittin
Bir ceylan vuruldu dağın birinde...
Baharlar yitirdi yolunu
Sen gittin
Yaşam yavan kaldı.

Yitirdim yalnızlığımı arka sokaklarda...
Zemheri bir kış yerleşti bedenime
Anıların koynunda darmadağınım.
Sen gittin
Ömrüm yarım kaldı

"Unut" demiştin, bir ömür kadar uzun...
Toz bulutu yangınlarda yüreğim...
Sevmelerden vazgeçmenin tutsaklığında
Sen gittin
Aşkım öksüz kaldı

HATİCE NAYIR

Aşklara

Umudumun çeyizini biriktirdim hüzün sandıklarında
Elimden uçup gitmesin istedim güzellikler
Kaybolayım istedim yeşeren sevdaların en güzelinde
Yaşamak istedim en tutkulu yarınları

Ben ulaşılmaz zirvelerin haylaz kızı
Çözülemez dertlerin yumak torbası yüreğim
Görmek istedim kimsenin istemeyeceği kadar uzak aşkları
Tutmak yaşamın kıyısından uçurumlara inat

Kalanların arkasından gitmekti tek yapabildiğim
Gidenlere elveda diyememek...

HATİCE NAYIR

Aşkların en güzeli

Acının göbeğinde
Bir başıma oturdum
Koynuma tünemişti bir ölüm senfonisi
yalnızlığım
yüreğimin en belalı yerinde
Keşke kaçabilseydim
Aşkın en enginine...

Gül dalında
lal olmuş bülbüldüm ağlamaklı
Gözlerimde
dikene durmuş bir mor menekşe
Dinince yüreğimde kopan kum fırtınası
Tek başıma konsaydım
Aşkın tek yalanına...

Yarım yakın
duruşun bir acı kaçamaktı
Ellerimde eskimiş
kaçak bir kalp ağrısı
Bitince yüreğimi yakan gün batımları
Yar yanında kalsaydım
Aşkın saf tuzağında...

Sevdanın ciğerine
dokundum çok yakından
Tutunabilseydim keşke
Aşkın en güzeline...

HATİCE NAYIR

Aşksın sen

Ben seni sevdim
Öyle bir sevdim ki, tuttum yüreğime koydum
En gizli anlarımı paylaştım yüreğinle
Şiirlerime kattım seni
Ellerime aldım, sıcacık oldun
Usul usul herşeyim oldun.

Ben seni sevdim
Öyle bir sevdim ki, aldım sevdamıza koydum
Tüm yaşanmışlıklar adına dünyama aldım seni
Gözlerime kattım gözlerini
Hayatıma aldım, ezberim oldun
Usul usul gönlüme doldun

Ben seni sevdim
Öyle bir sevdim ki,
Adını AŞK koydum.

HATİCE NAYIR

Aşksız

Söyleyemediğim sözler kilitli yüreğimde...
Saklasam içimdeki herşeyi gözlerinin karasına...
Alsam kendimi, gitsem diyorum.
Bir uçurumun dibine çöreklensem...
Çare olur muydu aşksızlığıma,
vursam yüreğimi can evinden?

HATİCE NAYIR

Aşksız gibiyim

Uğultulu bir şelaleden düşmüş gibiyim
Parçalanmış düş günleri yanı başımda
Yatıyor sere serpe suyun aydınlığında
İçimde damlalarca sevda yağmuru
Sırılsıklam yalnızlığımla...

Kapkaranlık bir ormandan geçmiş gibiyim
Ertelenmiş genç ölüleri mezar taşımda
Duruyor boz bulanık göğün yanışlığında
Dünümde asırlarca hüzün bulutu
Paramparça ıssızlığımla...

Yapayalnız bir sevdada yitmiş gibiyim
Karalanmış aşk acıları satır başında
Katıyor tozu dumana güzün huysuzluğunda
Yanımda sayılarca anı sandığı
Tükeniyor sensizliğimle...

Yaşamakla hesabımı kesmiş gibiyim
Ölüyorum aşksızlığımla...

HATİCE NAYIR

Aşksız sevgili

Bağbozumunu atlattım sonunda
sessiz sedasız...
Yokluğunun yamacında
yalnızlık türküsüyle yıkandı yüreğim...
Geldiğim yollarda sevdaya rastlamasam da
Pişman olmadım
yaşanan hiçbir şeyden.
Hiç kimse
yıkamadı beni
yalnızlığın loş ışığında
Kimse atmadı beni
yüreğinin kör kuyularına.
Ben
tek başıma yaşadım
sevdanın zor ıssızlığını.
Sensizliğin güz güllerini
sensiz topladım
yıllar boyu.
Sensiz
bir başıma
acılarla dolup taşım
Zor zamanların kadını oldum
bildim bileli
Zor insanların yarınında
yaşayamadım kadınlığımı
Ellerimde
yokluğunun hüzünlü sessizliği
Ben
yıllarca
seni bekledim
aşksız sevgili
Ben
Yıllarca
Seni...

HATİCE NAYIR

Ayrılığa ağıt

Dudağımda
Ayrılığın gölgesinde
Soluklanan
Yaralı bir sevda öyküsü
Ellerimde
Zaman...

Yüreğimde
Ayrılığın kuytusunda
Uyuklayan
Acıklı bir aşk türküsü
Sözlerimde
Duman...

Düşlerimde
Ayrılığın boranında
Sürüklenen
Karanlık bir güz sancısı
Gözlerimde
Umman...

Ayrılıkta
Bul / anmakta
Alın yazım
Boynumda
Dur / aklayan
Yağlı
ve
kara urgan...

HATİCE NAYIR

Ayrılık

Bir kenti
Boydan boya
Geçen bir sağanak...

Dolunayda
Yangını yıldızların...

Dinmeyen
Sancısı
Gözyaşlarının...

Gönülden geçen
Acı bir kuytu...

Ayrılık
Yüreginde
Bin tortu...

HATİCE NAYIR

Ayrılık sonesi

Gülüme göz değdi
Ömrüme ölüm
Acı bir ayrılığın
Gölgesindeyim.

Kuş çığlıkları
Yankılanıyor
Yüreğimde
Yaşanmış bir yarin
Eksiğindeyim

Yalın bir ağrı yatıyor
gözbebeğimde
Onulmaz yara var
Aşksız yüreğimde
Gelmeyecek bir yarin eteğinde
Umutla
sabahı
beklemekteyim

Canıma kış geldi
Bağrıma zulüm
Susuz kalmış toprak
Demindeyim.

Sevgilim
Gün yanıyor
Özlemimizden...

HATİCE NAYIR

Ayrılık, yüreğime konan ürkek güvercin

Ayrılıksın sen
Yüreğime düşüşünden tanıdım seni
Islak bakışlarından
Buz gibi ellerin üşüttü beni

Ayrılıksın sen
Ruhumu yaralamandan bildim seni
Yakıcı sözlerinden
Köz gibi bakışın yaktı beni

Ayrılıksın sen
Gözyaşı getirmenden bildim seni
Gitmek istememenden
Ellerime sarılıp kalmandan
Ayrılıksın, duruşundan bildim seni

Hiç sevmedim,
Hiç de sevemeyeceğim ben seni.

HATİCE NAYIR

Ayrılıkta kal / an

İçimde
ağrılı bir göç yalnızlığı
Koyup gitmiş gözlerini
Yüregimde
Yar.

Canımda
Puslu bir kent ayrılığı
Alıp yitmiş ellerini
Sevdiğim
Bahar.

Acı bir sevdada
Yok oluyorum
Son demlerindeyim
Artık
Yolculuğumun

Sevgilim
Yaz geçiyor üzerimizden.

HATİCE NAYIR

Bahar deminde

Yüreğimden serseri bir kuş havalandı
Dedim ki o kuşu vur gitsin
Günler yaralandı
Zaman aklandı
İçinde baharları yak,bitsin

Yüreğime ak bir güvercin kondu
Dedim ki o kuşu sal yitsin
Ardımdan dolandı
Sevdama aktı
İçinden baharları dök,bitsin

Gözlerim nemlendi
Ömrüm demlendi
İçinden baharları
At,gitsin...

HATİCE NAYIR

Bahar türküsü

Yüreğimin köşe başına kurul sevgilim
Hayallerimi sessizce dağıt
Elini ayağını öpeyim,susma
Ruhumu damıt.

Düşlerimin en yakınında durul sevgilim
Gözlerimi usulca ayılt
Kulun kurbanın olayım,durma
Sevdanı akıt.

Yarınımın en olmazına uzan sevgilim
Kuşlarımı hafifçe uçurt
Ayağına sıcak sular dökeyim,bıkma
Tenimi kudurt.

Ah,baharlar yağıyor üzerimize sevgilim
Kışları unut.

HATİCE NAYIR

Baharlarım

Ben her fotoğrafta gülümseyen bir baharım
Oysa içimde büyür anılarımın kardelenleri...
Üşütür yüreğimi
Sonsuzluğumda duran aşkın acısı...
Baharımı yitiririm gözlerinin yokluğunda,
Yalnızlığımda yatarım.
Yürüyüp gider tüm hüznler ardına beni de katarak
Bir ağlamak gelir, oturur ta şurama
Ben her gülümseyişimde ağlayan bir baharım.
Sıcacık bir yüreğe sarılır, uykuya dalarım her gece...
Kendimi dünyaya kapatır, öylece kalırım.

HATİCE NAYIR

Bahtı / yar

Dert ummanından
Derman yaratan
Dünde yanan
Yar.

Sözün bittiği öykü
Söylenmemiş yanık türkü
Dünde tüten
Yar.

Tenin acı yakarışı
Ellerinin fırtınası
Dünde biten
Yar.

Göze gelmiş eski bir an
Ta içimde yuvalanan
Dünde kalan
Yar.

Bende doğ / an
Yar
yok gibi
Boz bulanık
Kal.

HATİCE NAYIR

Bana geldin

Ben çok baharlar gördüm, sonu hep karakişti.
Yenildim, yıkıldım, hırpalandım yıllar yılı
Yüreğimi aşkla yıkadım her seferinde,
Bakışlarımda uzak bir sevdanın büyüü
Sana geldim.

Ben çok yalnızlıklar yaşadım hüüzün dolu
Acıdım, yandım, yok oldum yıllar yılı
Yüreğimde aşk filizlendi her kederimde
Bakışlarımda yanık bir sevdanın öyküsü
Sana geldim.

Bakışların gözlerimin limanında kuytuda
Yorgun yüreğın fırtına sonrası sessizlikle uykuda
Yüreğinde aşk yankılandı seslenişimde
Gözlerinde muhteşem bir sevdanın türküsü
Bana geldin.

HATİCE NAYIR

Barış / a / kan

Kızıl bir gül
Aktı gitti
Acının
Uçurumuna...

Bir güvercin
Yaktı
Barış
Umutlarını...

Dilimizde
Ölüm
Türküleri...

Filistin
Kan altında...

HATİCE NAYIR

Başucumda hüzn

Hüzün ki
Laldir rengi
Oturur ıslak bakışlarıyla
Yitik sevdaların
Yalnızlığında...

Ebruli bir kar tanesidir hüzn
Işıldar
Ayrılık meleğinin
Koynunda...

Yalınkılıç bir şövalye
Durur
Sessiz acıların
Avuçlarında...

Döner sırtını
Uzanır
Yalnızlığa
Lal rengi kollarını
Sarar bedenime
Usulca...

Hüzün ki
Laldir rengi
Hep
Başucumda...

HATİCE NAYIR

Belki de

Sanki çok eskilerden çıkılmış bir yoldayım
Bir hüznün sürgünüyle yağmalanmış bir koyda
Gördüğüm en acılı, en yaşanmaz andayım
Sallanmakta yaşamım kırılacak bir dalda.

Yoksa dünlerden gelen dermansız ağrı mı bu?
Elimden kayıp yiten sevdanın kanı mı bu?
Durduğum bahçe susuz, kurumakta tüm güller
Canhıraş bir çığlıkla haykırmakta bülbüller.

Gelirsen belki de ben yeniden doğacağım
Umuduna sarılıp kendimi bulacağım
Sonsuzluğa sessizce akıp giden bu yolda
Gelirsen belki de ben, tekrar ben olacağım.

HATİCE NAYIR

Belki de Aşk'sın sen

Yalan yanlış bir öyküde saklıyorum seni
Gitmediğim bir ülkede krallığını ilan ediyorum
Bir varsın, bir yoksun bakıyorum ötedenberi
Varlığınla var oluyor, yokluğunda yitiyorum.

Kırık dökük bir vazunun içinde saklı bir anahtarsın belki de...
Yüreğimi açmaya dermanın olsun diye bekliyorum
Bir açmaya niyetleniyorsun, dönüyorum ardıma, yoksun
Yokluğunda gecelere türküler söylüyorum.

Gökkuşağıydım değil mi bağladığın özgürlüğüne
Bir hüzündüm belki de asırlara gizlenmiş
Yıkılsın diye surları kalbinin bekliyorum nicedir
Suskunluğunda mutsuzluğuma kınalar yakıyorum.

Sevdaya açılmış bir yelkenden belki de
Yel estikçe yüreğime Sur'u üflenlen...
Belki de Aşk'sın sen
Hep beklenen...

HATİCE NAYIR

Belki de size bu şiir

Belki yine size gelirim birgün
Size baktığım gibi bakarım belki dünyaya yine
Gözlerim ışığınızı özler gibi
Belki gelirim
Hep yolunuzu gözler gibi...

Tutarım belki ellerinizden, bir daha bırakmayacakmış gibi...
Sıcacık olur yüreğim sözlerinizde
Gözleriniz bir ırmak olur, akar içime
Belki dokunurum yüzünüze bir daha
Hep daha da özler gibi...

Seslenirim size belki de
Sesime tutunup yüreğime uzanmanızı beklerim sessizce
Sevdanız bir hançer gibi saplı durur içimde
Belki otururum gecelerce pencerenizde
Hep sizinle kalmak ister gibi...

Belki bir gün siz de...

HATİCE NAYIR

Ben sende

Ben sende bir aşk bıraktım
Temize çekilecek bir hayat
Bir oda dolusu anı
Bir de sen...

Adında baharı yaktım
Güller kuruttum sevdamızın arasında...
Bir duru yürek bıraktım
Bir kucak dolusu acı
Bir de sen...

Ben seni sonsuza attım
Yanına ömrümü kattım
Güzlere selam bıraktım
Ben senden kaç aşk uzaktım

Ben sende beni bıraktım.

HATİCE NAYIR

Ben seni yanlış sevdim

Aşk kutuplarda bir ada
Yollara çıkamadığım
Ben seni aşksız sevdim
Sevdası yaman adamım

Aşk kuştüyünden bir oda
Kilitleyip açamadığım
Ben seni bensiz sevdim
Sevdası duman adamım

Aşk yaralı bir ceylan
Durmaksızın kanattığım
Ben seni öksüz sevdim
Sevdası orman adamım

Aşk yoksul bir ihanet
Hep yüreğine uzattığım
Ben seni sonsuz sevdim
Sevdası deniz adamım

Aşk kapanmayan bir kara
Ben seni yanlış sevdim
Ben seni yalnız...

HATİCE NAYIR

Beni bende unut

Beni bana anlat hadi sevgili
Aydınlat yeryüzümü, gör yüreğimi...
Bul sevdamızı ellerimin kuytularında
Uzan gözlerime bir an
Gör battığım tüm derinlikleri...

Beni bende yaşat hadi sevgili
Al yüreğimden tüm hüznlerimi...
Koy unutamadığım anılarımı sandıklara
Dağıt geçmişimle olan kavgamı
Çöz ördüğüm tüm bilinmezlikleri..

Beni bana bırak hadi sevgili
Durdur artık bana akan ölümlerimi...
Vur yaşayamadığım bütün günleri
Yaklaş yüreğime, bırak kendini
Oku bildiğin tüm güzel şiirleri...

Beni bende unut hadi sevgili...

HATİCE NAYIR

Beni uğurlamaya gelme sevgili

Bir gece vapurunun güvertesine düştü yüreğimin gölgesi
Yoksulluğumdun.
Çaresizliğimdin.
Sen sevdama düşen yağmur bulutu...
Beklediğim ve gelmeyenimdin.
Ben intiharlara gebe şehrin yalnızlığıydım.
Sen beni çoğaltan hüznüm.
Ellerimde yokluğunun sancılı ağrısı
Öksüzlüğüydün cahil ömrümün...
Bir sabah çekip gitmenin ağırlığıyla yaşadım yıllardır.
Günler, geceler geçti tonlarca anıyı üzerime yığarak.
Yarınlar bitti, gelmedin.
Gözlerimde yokluğunun acı kavgasını taşıyordu bedenim.
Sensizliğin soğuk sessizliğini...
Ben sensizliğe alışamadım sevgili.
Sen yoksun diye yaşayamadım yıllardır.
Martıların kanat çırpışlarında sen,
Kentin ışıklı gecelerinde sen...
Senin olmadığın bir yer bulabilseydim keşke.
Kendimi beynimin yakan cehennemine kilitleyip gidiyorum bu şehirden.
Gidiyorum.
Belki beni her geçen gün daha da eriten bu acı diner.
Beni uğurlamaya gelme sevgili...

HATİCE NAYIR

Beyazın türküsü

Umudun rengidir beyaz
Yaşamın dokunulmayan yüzü...
Gecenin rengidir
Elimizde ıslak büyü.

Barışın rengidir beyaz
Yüreğin anlaşılmayan gücü...
Acının rengidir
İçimizde kırık türküsü.

Sevdanın rengidir beyaz
İnsanın ulaşılmayan güzü...
Hüzünün rengidir
Yüzümüzde buruk öyküsü.

HATİCE NAYIR

Bir ağaçkakan kadar yalnızım

Issız bir çölün ortasındayım.
Kupkuru ağacın gövdesine dadanmış bir ağaçkakan kadar yalnız...
Ter kokan ıslaklığıyla aç bir kaplan
Sonsuz bir acının karanlığında yüreğim
Sessiz bir geminin tek yolcusu...

Susuz bir denizin kıyısındayım
Dupduru acının duldasına sığınmış bir kelebek kadar sınırsız...
İs kokan yorgunluğuyla ölü bir güvercin
Durgun bir evrenin sonsuzluğunda gözlerim
Gülsüz bir bahçenin tek gözcüsü...

Günsüz bir tepenin yamacındayım
Kapkara güneşin gölgesine uzanmış bir kum yengeci kadar tatsız...
Güz kokan acılığıyla yalnız bir insan
Yorgun bir yaşamın bitkinliğinde ellerim
Bitmez bir yaşamın tek sancısı...

Dinmez bir ağrının en başındayım
Yalnız
Ve acımasız....

HATİCE NAYIR

Bir dem, bin aşk

Belki bakmıyorsun bana artık eskisi gibi
Gözlerim bir hücre evi değil seni hapseden
Yüreğinde kocaman bir boşluk var belki de
Aşk yangının söndü, kül oldu belki

Belki de bir daha hiç görüşmeyiz
Ellerin bir daha tutmaz ellerimi
Gün ışıltılıken bana söz vermelisin
Gittiğin kentlerde hiç bekleme beni

Susuyorum artık, bir aşk bin nefes
Görmedin, duymadın, bilmedin beni
Hiç tanımamış gibi bakma yüzüme
Bir kent başka bir kente gelemez belki
Belki de uzak bir sevdaya dokundun, bitti

Aşk, bir de hüznün vardı, bin acı geçti
Bir dem, bir ömürde tutuklu belki.

HATİCE NAYIR

Bir kaşış türküsü

Yıllanmış aşk ölümleri uykularımda
Eski bir taş köprüden atlayacağım
Kucağıma çöreklenmiş kuytu bir acı
Benden öte uzaklara kaçacağım

Uslanmış söz çiçekleri yatağımda
Kendimden başka bir köy bulacağım
Yüzümü döndürüp ıssız dağlara
Gül kokulu bir sevda yaratacağım

Kalbime saklanmış mahzun bir peri
Başımı omzunda avutacağım
Aklımdan yanımda kalan ne varsa
Uzak diyarlarda koruyacağım

Ben beni benimle sonsuz bulacak
Ben bana benden çok uzanacağım

HATİCE NAYIR

Bir ölüm hikayesi

Ben
zamansız yıldızlara
yolcuyum
Uçuşurken gökyüzünde
büyük aşkların tozu
Acıları
kırılmış sevdalara borçluyum
Ellerimde parçalanan
anıların dumanı...

Yeni demli
bir bardak
çay
sıcağındayım
Bırakırsan düşerim
belki yarın dibine
Ben
ayrılıklar ummanında
öldüm,
yok oldum
Gel,otur artık sevdamin eteğine...

HATİCE NAYIR

Biraz daha

Daha güneşi doğuracaktık beraber
Çay demini alacaktı sessizce
Bir kere daha bakacaktım gözlerine
Ellerimizden güvercinler uçacaktı
Usulca güneş doğacaktı üstümüze
Belki hayallerimiz de olacaktı birlikte

Daha dolunay yüzümüzde parlayacaktı
Çiçeklenecekti tüm dallarımız sevdayla
Bir kere daha dokunacaktım yüreğine
Sözlerimizden güzellik fışkıracaktı
İlk kez bitirecektik yalnızlıklarımızı
Belki korkularımız da bitecekti birlikte

Daha yakınımaya gelecektin
Susacaktık seninle sözlerimiz bitene kadar
Yakalayacaktık özgürlüğümüzü saçlarından
Daha kalacaktık seninle
Daha
Biraz daha...

HATİCE NAYIR

Biraz sen

Her Őeyde biraz sen varsın
Gökyüzü pırıl pırıl senin yüzünden...
Senin yüzünden yüreğimdeki gök gürültüsü...
Evime doğan güneş
İçimi yakan nefes...
Şarkılarımda senin sesin
Şiirlerim senin yüzünden...

Her yerde biraz sen varsın.
Ilık bir bahar meltemi kentimin sahilllerinde
Senin gelişinde kuşların cıvıltısı
Ardımda kalan hüznün
Gönlüme dolan yüzün
Bugünlerimde senin adın
Yarınlarım senin yüzünden...

Her günümde biraz sen
Akıp giden dakikalarında günümün
Seninle sevmek herşeyi
Yanımda duran gölgeni
Aklımı alan sevdanı...
Baharlarımda senin kokun
Tomurcuklarım senin yüzünden...

Herşeyde biraz sen varsın
Üstüme yağın mutluluk
Ömrümde açan gökkuşuğı
Senin yüzünden...

HATİCE NAYIR

Biz'sizim

Belki uzak bir kentten seslenirim sana
Şarkılar bizi söylemez artık
Gözlerimizdeki yıldızlar kayar birer birer
Tutulan dilekler gerçekleşmez asla belki de.

Boş kalmış bir oda kadar solgunum
Taşınılmış bir ev kadar ıssız
Belki uzanırım ellerine ta buralardan
Unutulmuş bir aşk kadar yalnız

Belki anlarsın bir gün gelir
Nasıl yaşıyorum biz'siz.

HATİCE NAYIR

Biz seninle

Biz seninle rüzgarda kuru ağaç gibiydik
Dallarımız zemheri bir Şubat sabahında
Saklanan bir korkuydu yüreğimize akan
Bir de dönüp baktık ki
sevdamızda kar boran

Biz seninle denizde yitik sandal gibiydik
Küreğimiz buz gibi bir dalganın koynunda
Yakılan bir kuşkuydu gözlerimize dolan
Bir de düşüp kalktık ki
bedenimiz kan revan

Biz seninle yağmurda kurak toprak gibiydik
Islanmıştık serseri bir damlanın altında
Yaşanan bir acıydı üzerimize yağın
Bir de durup yandık ki
Yazgımızdı an be an

Biz seninle
cennette
cehennemde gibiydik...

HATİCE NAYIR

Bundan sonra

Mutluluk ulaşılmaz bir hayal artık,
Alıp götürmüşsün giderken yanında...
Yakılmış kalan tüm anılar
Telefonum susup kalmış ardında...
Seş vermez olmuş günlerim
Doğmaz olmuş güneş bulunduğum yerlere...
Hüzün kapılanmış gözlerime...
Gitmişsin,
Tüm güzellikleri toplayıp valizinde...
Gitmişsin,
Hayat bitmiş.

Öyle bir talan olmuş ki yüreğim ardına
Öyle bir yalan olmuş ki yaşamak
Benden geçmişim yokluğunda
Sevdam gözyaşlarında unutmuş her şeyi...

Ben benden geçmişim, sende kalmışım
Yaşamak sonu olmayan bir umut artık...

HATİCE NAYIR

Buzdan kalp

Yüreği mavi kadın
Gülüőü talan
kanayan bir yara
içimde kalan

Saçları rüzgar kadın
Bakışı duman
bitmeyen bir türkü
dillerde duran

Elleri sevgi kadın
Gidişi yaman
dinmeyen bir acı
düşlerde yatan

HATİCE NAYIR

Can cana

Cana can katan da kalmadı,
Yürekte canı tutan da...
Aşk yapayalnız bir yolculuk artık...
Ey sevdamın yalın hali,
Nerdesin?

HATİCE NAYIR

Cehenneme kadar yolunuz var

Berkin, üşüme oğlum
Bak, üzerini güneşle örttük
Hem yıldızları da toplayıp getirdik
Karanlıklarda kalmayasın diye
Bak, bu toprak
Ne güzel kokuyor, değil mi?
Bu da tahtası uyuduğun yatağının
"Her ölüm, erken ölümdür." demişti ozan
Sen ölmedin ki oğul
Sen konuk gittin cennetteki abilerine
Bak, Ethem nasıl da özlemiş seni
Ali İsmail nasıl da ışıl ışıl gözleriyle kucaklıyor seni
Hele Deniz
Nasıl da sahip çıkıyor hepinize
Bak Berkin
Bak oğul
Burda engerekler yok artık
Başınıza göz koyacak çıyanlar yedi kat yerin altında
Sen daha çok yaşayacaksın bizimle oğul
Cehennemın dibine gömdük onları
Korkma oğul
Bir daha çıkamayacaklar.

HATİCE NAYIR

Cehennemim / sen

Gölgen
Karanlığı
Delen
Bir evren...
Uzaklaştıkça
Daha
Yakınımdasın.

Anılar
Düşlerde
Kalan
Cehennem...
Hem yanı başımda
Hem dışımdasın.

Durdukça
Koynumda
Çöğalan
Yangın
Yoluma
Saplanan
İlk duraktasın.

Bir daha
Son defa
Ses versen
Bana
Sevdama
Uzanan
İlk sokaktasın.

HATİCE NAYIR

Cennet

Sıla kokan bir şalkımsöğütün eteğindeyim.
Başımdan aşağı savrulmakta seherin yeli...
Dil yaresinde,can paresindeyim
Koşar adım yazılacak kaderim...

Güneş kokan bir hanımelinin çiçeğindeyim
Derdimden öteye kavrulmakta hüznün seli...
Son hanesinde,kan tanesindeyim
Yıkar geçer ezilecek yüreğim...

Sevda kokan bir leylağın bedenindeyim
Yarımden uzağa susulmakta gülünün dili...
Dert peteğinde,sır eteğindeyim
Paramparça geçilecek alevim...

Özlem kokan bir menekşenin ellerindeyim
Sitem dolu gidilecek cennetim...

HATİCE NAYIR

Cennet kokulum

Günlerim seninle doğsun
Bırak seninle bitsin ömrüm
Cennet koksun dokunduğın heryer
Aşk yıkasın yüreğimizi
Çan versin tenin tenime
Özlemekten gebereyim gecelerce
Hayatıma anlam kat
Cehennemime cennet...
Gülüşlerimin tadı ol.
Ölüm, sensizliğin adı olsun
Aşk varlığının...
Gözlerimde yaş ol
Seninle gülümsesin yüreğim
Cennetimin anahtarı ol
Bırak aşkımdan öleyim
Bir dünya dolusu kor içindeyim
Sen mutlu anlarımda kal sevgilim
Cehennemime düşme..

HATİCE NAYIR

Cinayet, ceset ve katil

Korkak bir cinayet saatinin yalnızlığında
Karanlık kentin hüzünlü sokaklarında
Adımlarım terkedilmiş viran gecekondulara
Üzgün bir katil müsveddesinin yorgunluğu
Henüz üçüncü sayfa haberi olmamış bir ceset yüreğimde
Açıp okuyorum her sabah tüm gazeteleri
Belki o cinayet
Belki o katil
Belki o ceset
Beni terkeder diye...

HATİCE NAYIR

Devin gözyaşları

Penceremde
bahar tomurcukları demleniyor.
Nereye gitsem
yapboz bir acı yüreğimde...
Bir başka vurgun
yalnızlığım
geceye...
Bir başka akıyor
ömrüm
sabahın ıssızlığına...
Penceremde
ürkek bir kuşun ayak izleri...
Acının ağırlığıyla
sessiz bu ev...
Yüreğimde ağlıyor
kimsesiz bir dev...

HATİCE NAYIR

Duman oldum

Kaldığın yer kalabalık
Baktığın hüzün...
Yabancı bir sahilde
Eskimiş yüzün...

Durmuş acının saati
Günler hep uzun...
Küsmüş sevdasına
Yok tadın tuzun...

Gidenin ardında yas
Aşklar hep yavaş...
Kalmış köşesinde
Yüreginde pas...

Körkütük bir sevda
Gönlümde yatar...
Yalnız gecelerde
Artık buz bağlar...

HATİCE NAYIR

Dur, bekle

Dur, biraz daha kal
Daha ellerinde hiç kanamadım
Gözlerin hala konuşuyor gözlerimle
Hala ılık bir bahar yüreğimde...
Yapraklarını döken ağaçlar, biz yemyeşiliz daha
Çiçek çiçek kokmakta dokunduğumuz her yer
Dur, gitme zamanı gelmedi daha
Ne zaman biter ki bir aşkın yalnızlıkla savaşı
Bir aşk ne zaman teslim olur ölümsüzlüğe
Yalanlar söylemedik daha birbirimize
Hala kokunla ayakta duruyorum, bilesin
Yüreğim bir yangın yeri hala
Gelmiştin ya, aynı günde takılı kaldı takvimler
Dur, daha gitme
Yokluğuna alışamam, ölürüm
Nefes almak zamanı artık
Yüreğime deli bir kısrak bindi nicedir
Dur, bekle
Belki de sevmek zamanıdır şimdi...

HATİCE NAYIR

Dünde dokun / anlar

Gönlümün keşkeleri kırıldı
İçimde yalın bir kalp ağrısı...

Bir gülün kaç kez soldurulduğu
Kurutulduğu belki
Eski bir yalan
Bir kan dökümü dün yaşananlar
Bir güle kaç kez dokunulduğu
Öldürüldüğü bir de,heyhat...

Sevdamın yalnızlığı acıdı
Dudakta eski bir hazan şarkısı...

Bir aşkın kaç kez acıtıldığı
Kurutulduğu bir de
Dünsüz bir hayat
Bir yas evi oldu tüm yaşananlar
Bir aşkın kaç kez yıpratıldığı
Parçalandığı bir de,eyvah...

Kendime yabancı bir ben ardımda
Yürekte koyu bir ölüm halkası...

Ah,canımdan kopan acı bir feryat...

HATİCE NAYIR

Dünde kal / an

I

Acımı savuran gül / dün
Yılana döndün.

II

Yüzümü okşayan tül / dün
İçimi böldün.

III

Geçmiş kavuran kül / dün
Yalanı gömdün.

IV

Sevdama uzanan dildin
Benimle öl / dün.

HATİCE NAYIR

Dünde parçalan / an

I
Buruk bir kum saati
Yüreğinde
Duran
Yalan...

II
Kırık bir aşk şarkısı
Düşlerinde
Vuran
Zaman...

III
Köz bir anı yarası
Ölümlerden
Arta
Kalan...

IV
Küs bir sevda ağrısı
Ellerine
Bulaşan
Kan...

HATİCE NAYIR

Dünder saklan / an

Yüreeğine saplı
Eski bir şarkı
Paslı bir anıda
Kaldı
Sevgili...

Ellerinde korku
Acı bir uyku
Uzak bir yalanda
Durdu
Sevgili...

Gözlerinde duman
Derin bir orman
Yanlış bir sevdada
İndi
Sevgili...

HATİCE NAYIR

Dünde sorgulan / an

I

Sardunyalarda ağlar
Renklerinden
Sorgusuz sualsiz
Bir deniz akar

II

Güvercinler de yanar
Gözlerinde uzak bir yar
Seslerinden
Yalnızlık damlar

III

Akasyalar da solar
Ellerinde bir tutam gökkuşuğu
Dallarından
Bir hüzzam uçar

IV

Anılar da
Yakar.

HATİCE NAYIR

Dünde yakıl / an

I
Bir sürek avı yaşam
Av da sendin
Avcı da...

II
Bir kürek ölü toprak
Yüreğine atılan...
Acı bir kalp ağrısı
Gül de sendin
Sancı da...

III
Bir orman anı yükü
Küllerinde yakılan...
En ağır acıların
Yamacında yıkıl / an...

IV
Bir tutam dağ kekiği
Kokusunda saklan / an

V
Bir kucak ölüm tozu
Anılara atılan...
Bir sevda masalıydın
Dün de sendin
Düğün de...

HATİCE NAYIR

Dünde yaşan / anlar

Durmak / sızın
Artmakta
Kan
Bir gökyüzüdür yaşam
Acının göğsünde yatan.

Artmak / sızın
Yanmakta
Yaran
Bir sokak kızıdır yaşam
Ellerin koynuna akan.

Susmak / sızın
Durmakta
Can
Bir ten yangınıdır yaşam
Sancının ufkunda doğan.

Bir düş ağrısıdır yaşam
Sevdana batan...

HATİCE NAYIR

Dünder yıkıl / an

Yarım
Kal
Tak
boynuna
Dar ağacını...

Yarım
Kal
Tak
koluna
El sancısını...

Yarım
Kal
Tak
yoluna
Yar yarasını...

Yarım
Kal
Tak
koynuna
Aşk ağrısını...

Yarım
Ah, içimde irin...

HATİCE NAYIR

Düdü/Unuttum

Gül yanaklı bir sevdaya yaşlandım dün sabah
Daha uyanmamıştım çokluğuna yüzünün
Daha coşkunla sevinç yağmurları yıkamaktaydı yüreğimi
Bir gün yanığı yaşamı adımlamaktayken tam da
Gül yanaklı bir sevdaya yaşlandım dün sabah.

Lal ezgili bir şarkıya takıldım dün sabah
Daha kaybolmamıştım yangınında acının
Daha gülüşünle yalan bulutları kaplamamıştı yüreğimi
Bir dün alevi yaşamı yargılamaktayken tam da
Lal ezgili bir şarkıya takıldım dün sabah.

Güz soluklu bir yaşama yenildim dün sabah
Daha açılmamıştım kıyıda enginlere
Daha ıssızlığınla yalın kılıç acıtmamıştın yüreğimi
Bir saz soluğu yaşamı kavurmaktayken tam da
Güz soluklu bir yaşama yenildim dün sabah.

Yokluğunla suskun
Eridim dün sabah...

HATİCE NAYIR

Elbet bir gün

Ladesim oldun
Hep aklımdasın
Gittiğim her yerde
Yanı başımdasın...

Kimliğim oldun
Hep kalbimdesin
Sorulan her yerde
Sağ cebimdesin.

Yüreğim oldun
Hep içimdesin
Duyduğum şarkıların
Nağmesindesin.

Bebeğim oldun
Hep benimlesin...

HATİCE NAYIR

Elde kal / an

Elinde bir avuç kül
Bir de acısı yaşananların

Koynunda solmuş bir gül
Yalan sancısı ayrılıkların

Kaf dağında eski bir yar
Susmaz şarkısı aldananların

Evvel zamandı,şimdi kim andı
Dindi yangını yalnızlıkların

Kaldı baharın,yandı seherin
Kaçtı zamanı mutlulukların...

HATİCE NAYIR

Ellerimi tut, ne olur

Tut elimi, yalnızlığımıza gidelim
Hayatımızdaki o kocaman boşluğu dolduralım seninle
Nefes almak ne kadar da zor geliyor
Sen olmadan bulutlar bile suskun
Tut elimi, ne olur
Ben durgun, hayat durgun...

Tut elimi, o büyük sevda bizi bekliyor
Geldiğin gün bir avuç gökyüzü doldu yüreğime
Varlığın nasıl da huzur veriyor
Sensizlik ve ben başbaşayız koca evrende
Tut elimi, ne olur
Ben yorgun, hayat yorgun...

Tut elimi, bir daha doğmayacak belki de güneş
Yüzümüzdeki gülümseme hüzne dönecek belki de
Bir çift güvercin uçuruyorum sana doğru
Aşk tekrar tekrar doğuyor günlerime
Tut elimi, ne olur
Ben yaralı, sen yaralı...

HATİCE NAYIR

Ellerindi

Bedenim
Sahrada susuz
Elleri serap kadın.

Sevdam
Başımda ağaçkakan
Elleri ölüm kadın.

Tenim
Dönülmez bir akkor
Elleri melek kadın.

Yüreğim
Kan
ah nasıl akan
Elleri yürek kadın.

HATİCE NAYIR

Elma

Ahhhh aşk
Geldiyseñ üç kere vur
Yerden yere değil ama
Yerden göğe vur

Ahhhh aşk
Durduğun yerde dur
Çanak çömlek patlamasın ama
Şulu sepken vur

Ahhhh aşk
Yıkılsın yüreğimdeki sur
Çiçekler düşmesin ömrüme
Deli fişek vur

Ahhhh aşk
Elma dersem çık
Kurtlara kalmasın sevincim
Oldu olacak vur

HATİCE NAYIR

En uzun gece

Yokluğun
İssız bir yara
Yüreğimde duran
Boşluğun
Ölüm...

Yokluğun
Yalnız bir sevda
Bedenimde yanan
Sensizlik
Zulüm...

Yokluğun
Acı bir işkence
Ellerimde kalan
Ayrılık
Tenim...

Ah,yar
Geceler aydınlanmaz
Özlemimizden...

HATİCE NAYIR

Enkaz

Gün batımında
umutlarım yitmiş
bir zamanlar
yaşanan anıların
ağırlığının altında
enkazım ölü
yüreğime çökmüş
kan bulutları
Ellerimde
solgun güz yaprakları
Yaşamaktan yorgun
Bedenim
susuz toprak gibi
aç sevgine
Ben ıslak acıların yalnızlığında
Ben sensiz korkuların karanlığında
İstemediğim bir yaşamın tam ortasında
Sevdana seslendim son bir umutla
Ses
vermedin
yalnızlığıma.
Durdum sonsuzluğunda
Soluksuz sesim....

HATİCE NAYIR

Eylül'de kalan

Bak gözlerime,
Bitsin artık karanlıkların...
Bir parça ölüm kokuyor hayat, biraz da gül kurusu
Her sabah başka bir hüzne bulanıyor yüreğin
Her akşam daha da parçalanıyor bedenin
Dur, düşün bir daha, bir daha düşün
Gitmek değil miydi seni korkutan
Acıların bir avuç mutluluğun üzerinde uykuya dalmamış mıydı?
Uyansın artık zihnine çökmüş karabasanlar
Gitme, olmazsan olmaz artık bu hayat
Geçtiğin yollarda yak tüm hüznlerini
Sakladığın aşk ısıtsın ellerini
Eylül,
Geri versin artık gülümsemeni...

HATİCE NAYIR

Eylül

Bir serinlik gelir ellerine, üşürsün
Bakarsın yaprakların dökülüverir, Eylül'dür.
Yüreğinde sarı bir gül boy verir
Hüzün aynı kentin çocuğu oluverir ansızın...
Gidilecek bir yer kalmıştır artık
Anılacak tek bir insan...
Bakarsın buruk bir anı yerleşmiş gözlerine
Tek bir söz kulağında yankılanır
Eylül, aşk sensiz de yaşanır.

HATİCE NAYIR

Ezberimde

Yüreğimde
Gözlerindeki ıssızlıkla
Ayazda
Bir sokak çocuğu
Ezberimde
Sevdalı bir gökkuşuğı...

Ellerimde
Cennetindeki yalnızlıkla
Alazda
Bir ölüm meleğı
Ezberimde
Belalı bir seher yeli...

Günlerimde
Bedenindeki yalınlıkla
Sunakta
Bir intihar komandosu
Ezberimde
Hileli bir can pazarı...

Korkak bir acı bulutu
Yatmakta
Ezberimde...

HATİCE NAYIR

Geldin ya,gözlerimde turkuaz bir İstanbul gecesi

Bir gül goncasının alacasında
Soluklandı ömrümün kara yazgısı
Dağlarken içerimi sevdanın hüznü
Ellerim zemheri bir Ocak ikindisi
Günlerim aşk vurgunu

Sen,beni kış ayazlarında öksüz bırakan
Sen,beni yağmur ormanlarında aşksız yaşatan
Sen,en büyük yanlışlığı üç günlük deli ömrümün
Sen,en güzel yalnızlığı bu sevdalı yüzümün
Sen,gözlerime çivili hüzün yangınım
Sen tutsaklığısın geç zamanımın

Günlerdir gözyaşlarımla yıkandı kentin tozlu kaldırımları
Kalp ağrılarım kentin dört bir köşesinde günlerdir
Yüreğine zincirli pranga mahkumuyum
Sen bende olmayınca yalnızlık yolcusuyum

Geldin ya,uçup gitti bulutlarca içimi saran hüzün
Geldin ya,gözlerimde turkuaz bir İstanbul gecesi
Geldin ya,yüreğimde bayram coşkusu
Geldin ya,bitti artık hüzün sorgusu.

HATİCE NAYIR

Genç bir ölüm

Ellerimde
aç bir yarasa kol geziyor
Uşümüş gözlerim
gecelerin yeniyetme uzaklığından
Gündüzler yanlış bir ses
geceler ıssız
Zulümdür
koparan bizi
yalnızlığımız...

Bedenime
kof bir ayrılık zor geliyor
Azalmış acılarım
sevdaların tozduman sessizliğinden
Yarınlar uzak bir köy
bugünüm öksüz
Ölümdür
çıkarın bizi
çaresizliğimiz...

Dillerimde
narin bir bozlak yas tutuyor
Serilmiş ümitlerim
yorgan döşek avlumuza
Gitmek yalan bir koy
kalmaksa aşksız
Tenimdir
götüren bizi
gençliğimiz...

Uzarlarda
genç bir ölüm bizi bekliyor
Acımdır
yakalar bizi
ellerimiz...

HATİCE NAYIR

Genç ölüm

Bitmemiş bir ölüm yolculuğu kaldı
Genliğimin ıssız sokaklarında
Dinmemiş bir aşk ağrısı
Yangını bir de
Aldanışların...

Esmemiş bir seher yeli durdu
Genliğimin sessiz duvarlarında
Susmamış bir aşk ezgisi
Acısı bir de
Dokunuşların...

Uslanmaz bir yavru kedi öldü
Genliğimin aşksız anılarında
Utanmaz bir yürek sızısı
Dumanı bir de
Yalnızlıkların...

Yıkılmış bir mendirek gençliğim
Bir deniz feneri
Gözlerimde...

HATİCE NAYIR

Gerisi yok

Eskidendi
Ellerinde
saf bir yalnızlık
Yüreğinde
konaklayan
koca bir orman...

Eskidendi
Gözlerinde
Gül kokulu yar
Düşlerinde
Kar kokulu
Sevdalı bir an...

Oysa şimdi
Terkedilmiş
Bir yumak anı
Dudağında
Açılmamış
Gonca bir yalan.

Yaşanandan
Geri kalan
Koyu bir duman...

HATİCE NAYIR

Gidebilirim

Bir sabah herşeyi bırakıp gidebilirim bu kentten.
Yüregimde günkurusu kör bir akbaba
Bir sabah bakarsınız ki,ellerimde kır çiçekleri
Gözlerimde güz nağmeleri.

Bir öğlen her yeri yıkıp gidebilirim bu kentten.
Avuçlarım gökyüzünde aç bir kasaba
Bir öğlen bakarsınız ki,saçlarımda yaz yağmurları
Dudağımda gül hüzünleri.

Bir akşam herşeyi asıp gidebilirim bu kentten
Her şeye yakın durmaktan bıkmış bir duvar
Bir akşam bakarsınız ki,gökyüzünde tüy bulutları
Ellerimde kuş sürüleri.

Bir gece herkesi kırıp gidebilirim bu kentten.
Yüregimde kan çiçekleri...

HATİCE NAYIR

Giderken

Ben giderken seni de götürüyorum
Ceketimin ön cebine saklanmış yüzün
Eski bir sevdayı kuşanıyorum
Yalnızlığım bana küsmüş
Bohçamda hüzün...

Ben giderken kokunu götürüyorum
Burnumun direğini yakıyor ismin
Gizli bir sevdaya bulaşıyorum
İzmir gözlerine saklanmış
Sol yanımda sevgin...

Ben giderken aşkı da götürüyorum
Dudağımda buruk bir gülümseme
Yüreğimde yangın...

HATİCE NAYIR

Gitme

Aşk sana çok yakışıyor, gitme
Gitme yüzümden güller açtıran misk kokulu yar
Ellerim ateşlerde yanarken daha
Daha sözlerimde Aşk'ın tüterken
Yüreğimin sınırlarında nöbet tutarken hala
Aşk bizi sayıklarken yoğun bakımda
Daha bitme.

Yalnızlık yüreğime kol kanat germişken hala
Hala susuyorsam sözü tükenmemiş aşklarda
Kırılmasın diye yüreğini sırça bir kafeste korurken hala
Gözlerim daha yalnızca aşkına yağıyorsa
Hala duruyorsam bitmeyen bir acının eteklerinde
Daha bitmiyorsa hiçbir şey
Gitme.

Daha sevdiğim
Daha dur
Bitmedikçe
Ne olur, gitme.

HATİCE NAYIR

Gitme,kal

Kal sevgilim,gitme
Sal
Gönlünün kuşlarını
Kavruk baharlarıma...

Dur sevgilim,susma
Koy
Bahtımın yalnızlığını
Sevda çukurlarına...

Çoğalan yüklerimdir
Yüreğimde yanar
Gel
Korkularıma

Yar aşkına
Yaklaş
Bin martı
Dolsun avuçlarıma...

HATİCE NAYIR

Gittin ya

Buğulu gözlerindir göz bebeğimi delen
Kulağımda sözlerin ayrılıkla sarılı...
Gittin kara sevdalım, dönüşsüz enginlere
Yüreğim sensizliğin kuytularında kaldı.

Gel desem kulağına, yüreğin dayanır mı?
Ben sen olmuşum, bunun daha ötesi var mı?
Söndü hayat ışığı, dünyam karanlık artık
Yarınım sensizliğin anılarında yandı.

Sevdiğim, al sana uzattım ellerimi,
Gönlümde sensizliğin tükenmez yalnızlığı...
Dinmez yürek yangınım, içimde fırtınalar
Gittin ya, yüreğim bir darağacında kaldı.

HATİCE NAYIR

Gözlerin

Katran karası bir aydınlıkta boğuldu düşlerim
Uçup gitmişken yüreğimin hüzün kuşları
Kor alevdin
Ellerime aktı ellerin
Gözlerinde
Yakılmamış bir sevda öyküsü...

Safran sarısı bir susuzlukta soldu güllerim
Konup göçmüşken sözlerimin tüy bulutları
Kor güneştin
Yalnızlığı yaktı dillerin
Gözlerinde
Duyulmamış bir aşk türküsü...

Kuş beyazı bir karanlıkta kaldı günlerim
Yanıp sönmüşken ellerimin can kırıkları
Kor ışıkta
Karanlığı deldi yüreğin
Gözlerinde
Gidilmemiş bir köy kuytususu...

Kalp ağrısı bir mavilikte saklandı dünlerim
Gözlerinde
Yaşanmamış bir aşk büyü...

HATİCE NAYIR

Gurbet Türküsü

Uzaklarda bir yavru ceylan yatar,
Acısı bir başka,hüznü bir başka...
Sevdam ağırbaşlı,sevdam ah tutar
Sus sen sevdiceğim,
Gün sende batar.

Yüreğimde nöbet tutar yalnızlık...
Dumanı bir başka,isi bir başka...
Ayrılık kor alev,ayrılık yakar
Bekle sevdiceğim,
Aşk bende tüter.

Kuşatılmış kaleleri gönlümün.
Sancısı bir başka,izi bir başka...
Sevdamız ömrüme inen bir bulut
Sabret sevdiceğim,
Bu gün de geçer.

Aşkımız
cehennemi ömrümüzün...
Can seninle başlar
Can sende biter.

HATİCE NAYIR

Gül

Bilmiyorum,nerde,nasıl
Hayatıma bir gül değdi
Gözlerimde hazan yeli
Yaşamıma bir el verdi

Gül canana yakın durdu
Can tenime sevgi derdi
Dudağımda güz sevdası
Hayatıma bir gül değdi

Aşkın bana uzak geldi
Kuş canıma tuzak serdi
Yüreğimde kan demeti
Hayatıma bir gül değdi

Bilmiyorum,neden,niçin
Bir gül bana boyun eğdi.

HATİCE NAYIR

Gül kurusu

Güle sorma,
Aşk artık
Terk etti bu diyarları...
Şen kahkahaları
Bir avuç kül
Gökyüzünde...

Güle sorma,
Dikenleri
Yüreğini kanatmış,
Lal olmuş
Gözyaşları...
Bir kucak hüznün
Toprağında...

Bülbüle sor,
Uzanmış sereserpe
Yatağına...
Aşk
Soluk bir ölüm artık
Dudağında...

HATİCE NAYIR

Gül sevda

Cennet
Yüzündü sevgili
Kuş kanadında
Sevdamız...

Cennet
Sözündü sevgili
Gül goncasında
Sevdamız...

Cennet
Elindi sevgili
Güz yaprağında
Sevdamız...

Cennet
Sevdamız...

HATİCE NAYIR

Gül yüzlüm

İssiz bir deniz gibi yeryüzü...
Karanlık bir dalganın
Kucağındayım.
Görseniz,
Yüreğimde
Saklı o yüzü...
Ben benden yaralı,
Benden sonrayım.

Yalnızlık yakıyor
Umutlarımı...
Hüzünlü bir yaşam
Uykusundayım.
Kendime yabancı,
Aşksız o yüzü
Sevdamin
Koynunda
Saklamaktayım.

Yar
Solgun bir güldü
Hep yüreğimde...
Artık
Düşlerimde
Koklamaktayım.

HATİCE NAYIR

Gün bitti

Hayat gibiyim
Bir yanım sevinç
Bir yanım hüzn
Aklımda kuş sesleri
Ardımda yüzün...

Sevda gibiyim
Bir yarım tamam
Bir yarım eksik
Yanımda acı geçmiş
Dilimde sözün...

Nefes gibiyim
Her şeyim güz beyazı
Her yerim ayaz.
Gün bitti artık
Gönlümde biraz sen
Belki de ölüm biraz...

HATİCE NAYIR

Günde dur / an

Ayrılıklar da yaman
Kalbimin en sığ köşesinde
Soluk bir mumdur yanan
Bir sevdanın sisli penceresinde

Yalnızlıklar da yalan
Bir varmış,bir yokmuş yaşam
Acı bir söz ağrısı
Son gecenin ıssız hecelerinde

Eski bir fotoğrafın
Kuşatılmış cansızlığında
Yaşananlardı
Yan / an.

HATİCE NAYIR

Günebakan

Ömrümde
Eski bir sevdanın acısı
Yeni yangınlar biriktiriyorum
Kanayan yarama
Derman olsun diye...

Beynimde
Kırık bir anının sancısı
Yeni umutlar çoğaltıyorum
Tükenen yüreğime
Işık olsun diye...

Gönlümde
Tomurcuğu yaşamın
Güneşim sen ol
Doğ günlerime...

HATİCE NAYIR

Haberin var mı?

Sen, başka bir kentin sevdalısı
Ben, İstanbul'umun rüzgarlı kızı
Yüreğine gömdüm kendimi
Haberin var mı?

Haberin var mı yokluğunda kaç düşün öldürdüm?
Kaç ömrü ateşe verdim sessizce?
Oturup seyre daldım martılarımı
Deniz bile anladı, haberin var mı?

Bir gün doğdu, hiç aydınlanmadı şehrim
Kaç gün battı, yine aynı karanlık...
Yokluğunda dolunay bile yaşanmadı
Gözlerime yağmurlar yağdı, haberin var mı?

Sen uzak diyarların sevdalı yüzü
Kaç ağıt yakıldı sensizliğe dalgaların sessizliğinde
Kaç kuş öldürdüm özgürlük sevdasıyla
Haberin var mı?

HATİCE NAYIR

Hadi sev

Hadi, sev beni de
çiçeklensin ömrümüzün kurumaya yüz tutmuş dalları...
Nehirler aksın yeryüzümüzün kurak topraklarına yeni baştan
Yeşersin sevdalarımız
Hadi sev de,
Bir daha dolunayda kalmayalım aşksız.

Beyaz bir yalnızlık sarmasın korkularımızı
Bir ses duyulsun artık yüreğimizin ta içinde
Gelmek hiç bu kadar zor olmasın bu kez
Gidişimize ağlamasın aşk kokan sokaklarımız
Hadi sev de,
Bir daha savrulmasın sevdalarımız.

Hadi bir daha gir düşlerime
Uçurumlardan uzak kalsın yazgılarımız
Sev, ama son olsun bu kez
Hadi sev de,
Başlasın sönmeyecek yangınımız...

HATİCE NAYIR

Henüz erken

Uçurumun başında bir gelincik
Ha düştü, ha düşecek
Çöreklenmiş hüzün gözlere
Daha erken...

Ellerin çiğ tanesi
Gül yaprağı bir ömür yüreğin
Umudu yakala
Vakit varken...

Bakarsın
Tutmuş ellerinden aşk
Kara bir sevda gibi
Ölümü
beklerken...

HATİCE NAYIR

Hep aynı

Yapboz
bir hayat
içinde
Yakamoz
gün
İçinde yeşeren gül
belki
Bir sis gece daha...

Kalles
bir dilin
gözünde
Leş
korku
Yüzünde sararan güz
Ya da
Yalan bir sevda...

Gölgeli
bir anın
elinde
Bilge bir kaygı
Yanında yaşayan söz
yine
Eski bir uyku...

Yanlış
bir tuzak
Beyninde
Hep
Aynı kuytu...

HATİCE NAYIR

Hep aynı çocuk yürek

Çocukluğumun çıkmaz sokağındayım
Yalnız ve yalın acısı sevgisizliğin
Anıların derin uçurumu
Bir de korkusu bırakıp gidişlerin

Çocukluğumun durgun şehrindeyim
Şolgun ve üzgün kokusu ıssızlığımın
Susuşların yorgun tortusu
Bir de sancısı ağdalı yüreklerin

Çocukluğumun aşksız durağındayım
Durgun ve bezgin ezgisi sessizliğinin
Yangınların soğuk duygusu
Bir de sevdası öksüz ormanların

Ah,yüreğimde hep kanayan bir yara
Çocukluğumun derin batağındayım.

HATİCE NAYIR

Hep size

Bir gün gelip de size rastlayacağımı biliyordum.
Siz beni yıllardır o büyülü ağacın altında bekliyordunuz Aşk'la susarak...
Suskunluğunuzda hep bir başkalık vardı göremediğim...
Suskunluğunuzda Aşk vardı.
Güneşe bakar gibi gözlerimi kısarak bakıyordum size...
Denize bakar gibi dalgalanıyordu gözleriniz...
Ben size her baktığımda bir parça daha yanıyordum.
Ben size her aktığımda daha da sevdalanıyordum.
Siz hep susuyordunuz.
Gözleriniz Kaf Dağı'nın ardındaki bir şarkıyı mırıldanıyordu sessizce...
Anka Kuşu'nun kanadında saklanıyordu yüreğiniz...
Ben size hep yeniden sevdalanıyordum.
Ben size hep Aşk'la akıyordum.

HATİCE NAYIR

Hepsi

Yanlış hazanlarda
Yanlış insanları sevdim hep
Kar tanesinin berraklığında yaşamak istemiştim
İs karasında kaldı gözlerim

Yanlış yalanlarda
Yanlış yaşamları yaşadım hep
Güz güneşinin gölgesine sığınmak istemiştim
Kış ayazında kaldı ellerim

Yanlış şarkılarda
Yanlış ezgileri duydum hep
Gül bahçesinin sessizliğine dokunmak istemiştim
Hep dikenlerde kaldı yüreğim.

Yanlış bedenlerde
Yanlış sevgilere taptım hep
Dil yaresinin güzelliğine kavuşmak istemiştim
Hep acılarda gezdi sevincim.

Yanlış masalarda
Yanlış prenslere kandım hep
Aşk yangınının sıcaklığında yanmak istemiştim
Hep keşkelerde kaldı dillerim.

Yalnız yanlışlarla
Doğru ölümlere uzandı hep kalbim.

HATİCE NAYIR

Hüznüm'e

Hüzün,
Eskimiş kentimin soluksuz yalnızlığı
Ne kadar da güzel kokuyorsun.
Çocuk çocuk bakma öyle
Yüreğime akıyorsun.

Bir sevda var gözlerinde
Biliyorum, korkuyorsun
Gittiğin kadar gelecekler bu kez sana
Görmüyorsun.

Hüzün,
Kaybolmuş ruhumun korkusuz arkadaşı
Ne acılar saklıyorsun
Bir daha bitmeyecek bu aşk
Bilmiyorsun.

Hüzün,
Bittiğin yerde kal artık
Hayat sonsuzluğa bir yolculuk
Tek başına
Çekilmiyorsun.

HATİCE NAYIR

Hüzün ki, en çok yakışandır bana

Başka ülkelerin başka sahillerinde yürüyorduk birbirimizden habersiz...
Sen sarı saçlarının rüzgarla savrulmasına izin veriyordun.
Ben parlayan bakışlarla yüzümü yağmura bırakırken,
Dalıp ellerini tutuyordum gökyüzüne uzanarak
Sıcacık bir sevda düşüyordu yüreğime...
Sen bir daha gelmemeye yemin ediyordun bu kıyılara
Ben bir daha sevmemeye...
Hüzün araladığımız köşesinden giriyordu hayatımıza sessizce...
Birer birer savuruyordu mutluluk adına ne kalmışsa...
Sen başka bir ülkenin gözlerine bakıyordun sessizce...
Ben Aşk'a veda ediyordum.
Gidince bitiyor muydu acaba yangınımız?
Susmak mı gerekiyordu bir adım daha uzaklaşmak için acıdan?
Sen bana uzak diyarların zamansızlığında yaşıyordun.
Ben sakladığım her anıda seni kaldırıyordum yüreğimin sandıklarına...
Yaşamak acı bir güne doluyordu acımasızca...
Ben gördüğüm her düşü sana yoruyordum.
Hayat izin vermemeye yeminliydi Aşk'a, biliyordum.

HATİCE NAYIR

Hüzün yüreklim

Gözlerimde
ince
bir sızı yatar.
Sel gibi
üstüme
gelir acılar...
Yangından kaçırılmış
eski sevdalar.
Yaşamıma kondun
güz keleşim...

Sözlerde kalmasın
yaşanacaklar...
Her saniye
üzerime gelir
yokluğun.
Yalnızlık ile yüklü
gün batımları.
Kalbime dokundun
can sıcaklığım...

Anılarım
işkence
yüreğıme...
Varlığında
sevda yağmuru
dünyam...
Aklıma gömülü
duru gül oldun
Hayatıma doldun
hüzün yüreklim...

HATİCE NAYIR

İsmarlama

İsmarlama bir intihar şiiri yüreğimde
İssiz bir yaşam sonrası yazılmış
Gidilecek göz duvarlarında hapis
Yıkık bir ölüm tiyatrosunun baş oyuncusu
İsmarlanmış dizelerde...

Balıklama bir intihar türküsü bedenimde
Yalnız bir sevda sonrası yakılmış
Görülecek söz seferlerinde öksüz
Batık bir Ege anforasının ilk konuğu
Çıkılmamış zirvelerde...

Ortalama bir intihar senaryosu kalemimde
Sessiz bir şarkı sonrası dizilmiş
Sezilecek güz saatlerinde dilsiz
Ezik bir aşk öyküsünün son yolcusu
Yaşanmamış anılarda...

İsmarlama bir ölüm ellerimde...

HATİCE NAYIR

İçim acıyor

İçimde bir gökyüzü
Sirasını bekleyen
Bir ayrılık öyküsü
Hep yeniden yeşeren...

İçimde bir cehennem
Yüreğimi dağılayan...
Sevdalı bir tûy bulut
Durmaksızın ağlayan...

İçimde bir yanlışlık
Çok önceler yaşanan
Bir pişmanlık türküsü
Beni beynimden vuran...

İçimde bir kara aşk
Kendini bulamayan
Bir hüzün fırtınası
Günden güne çoğalan...

İçimde bir yalnızlık
Yalnız
Benimle kalan...

HATİCE NAYIR

İki kişilik aşk için rezervasyon

Bırakmak mı lazım aşkı,gitsin
Unutmak mı?
Yoksa sarıp göğsüne Leyla'nın
Uyutmak mı?

Aldatmak mı lazım aşkı,bitsin
Kopartmak mı?
Yoksa sokup cebine Mecnun'un
Oturtmak mı?

Saklamak mı lazım aşkı,yitsin
Çatlatmak mı?
Yoksa atıp üstüne Ferhat'ın
Yaşatmak mı?

Ayırmak mı lazım aşkı,dinsin
Uzatmak mı?
Yoksa yatıp koynuna Şirin'in
Çoğaltmak mı?

Ayırtmak mı lazım aşkı
Yoksa...

HATİCE NAYIR

İstanbul ve biz

Yorgun bir martı ığlığıydım eski bir güvertede
Sesime ses veren gülüşe sevdalandım.
Yüreğimde ölü bir deniz yatıyordu,
Yüzüme yüz veren sözüne sevdalandım.

Sevdalandım, içimden bir hüzün akıyordu
Gözlerim gözlerine usulca bakıyordu.
Yaşamak bu idiyse, sanırım yaşıyordum
Sözlerime göz veren sözüne sevdalandım.

İstanbul sessiz ve suskun bir acıydı yıllardır
Bir kent gözyaşı döker mi, İstanbul ağlıyordu
Aşk hala uzaklardan ömrüme akıyordu
Yüreğime can veren özüne sevdalandım

Bir telaş usulcacık içime bakıyordu
İstanbul sevdamızı ruhunda saklıyordu.

HATİCE NAYIR

İstanbul ve Sen

Oysa sana bakmam yeterdi, biliyordum
Yardı, yaraydın gönlümde...
Hep sanaydı yollarım, sende kalıyordum
Oysa sen vardın düşlerimin her bir yerinde
Yanımdaydın, görüyordum.

Biliyordum, sen bana uzak bir kentin sokaklarında uyuyordun
Ben sana özlemle yıkıyordum kentimin bütün surlarını...
Sır oluyordum dalıp dalıp gözlerine
Aşk doluyordum ucu bucağı olmayan
Aklımda kalıyordun, biliyordum.

Sen kanatlarında korkunç bir acı taşıyordun
Yüreğinde muhteşem bir sevda...
Oysa bana bakman yeterdi, biliyordum
Sen benim yalnızlığımda konaklıyordun
Ben senin hayatında...

Oysa bana akman yeterdi,
Aşk benim yüreğime yağıyordu
Gözlerin İstanbul'a...

HATİCE NAYIR

İstemiyorum

Bir yangını başlatan olmak istemiyorum
Bir ölümü çoğaltan da...
Yürekte karasıyla ayrılığın
Durmak istemiyorum
Hüzünlere...

Bir sevdayı büyüten olmak istemiyorum
Bir ölümü dirilten de...
Kulakta tınisiyla yalnızlığın
Dönmek istemiyorum
Hüzünlere...

Bir öyküyü yaşatan olmak istemiyorum
Bir ölümü kuşatan da...
Dudakta ağrısıyla aşksızlığın
Bakmak istemiyorum
Hüzünlere...

Bir anıyı uzatan olmak istemiyorum
Bir sevdaya acıkan da...

HATİCE NAYIR

Kadar

Bir çağlayandır yaşam
Senin
Aktığın kadar...

Orada durma öyle
Ellerimi de
Sar.

Sevdaya sığmaz ölüm
Sensizlikte
Var.

Yaratır bir aşk beni
Hiçliğime
Zarar...

Geldin mi tomurcukları yüreğimin
Açtın mı
Benim kadar...

HATİCE NAYIR

Kalbime doğan güneşin

Gözlerin en derin uçurumum...
Başımı alıp gidesim var,
Düşesim var sonu olmayan uçurlara...
Aşk hep bir duadır dilimde duran
Yalnızlık sustuğun yerden gelir.

Koyu bir sevda tadındayım dudaklarında...
Aşk gözlerinden hüznüme akan bir nehir...
Yakasım var sancılı tüm anıları
Kalasım var sevdanın sonsuzluğunda...
Sen hep yüreğimde yaşı sevdiğim
Yalnızlık yokluğunla birlikte gelir.

Bak, yüreğim senden ne kadar uzak...
Belki de cehennem sensiz bu şehir
Yüreğine konuk olsun yüreğim
Ellerim sıcak nefesinde çiçeklensin
Sen hep yaşamımda otur sevdiğim
Sensizlik gözlerime hüznle gelir.

Yokluğun aşk olur bedenimde
Yolculuğum sanadır yüreğimde...
Bir dilek tut, sevdalansın gözlerin
Denizlerin mavisine kadar duygulu
Sen hep gözlerimde uyu sevdiğim
Sonsuzluk sevdamızın ardından gelir.

HATİCE NAYIR

Kana / kan

Düştü düşecek bir uçurum yüreğinde
Nereye uzansan aynı karanlık
Nereye yaslansan aynı hüzn
Bir kan damlasıdır yaşam
Hep akan...

Kustu kusacak bir yaşam eğerinde
İçine yüklenmiş yalan bir sevda
Boynunda asılı aynı yalnızlık
Bir at pisliğidir yaşam
Hep kokan...

Geldi gelecek bir ölüm çemberinde
Koynuna aldığı yanlış ayrılık
Ellerinde saklı kara bir yılan
Bir kış ayazıdır yaşam
Hep vuran...

Vurdu vuracak bir tokat benliğinde
Yüzüne yüklenmiş acı bir korku
Nerede yitsen aynı zorbalık
Bir çağ yangınıdır yaşam
Hep yakan....

Aktı akacak
Bir yaşam
Ellerinde...

HATİCE NAYIR

Kanamalı aşk

Bir veda insanın ruhunu nasıl da kanatırmış
Nasıl da batarmış gün hiç olmadık bir zamanda
Kuşlar göç etmeye başlarmış gözlerinden
Sözlerin buz tutarmış gecenin ıssızlığında
Bir veda insanın ruhunu nasıl da yakarmış

Bir veda düşermiş yüreğine, bir kor, bir acı
Belki de sadece gittiğinde başlayan bir sancı kalırmış ardında
Bulutlar geçermiş gözlerinden
Bir veda düşermiş yüreğine
Yangınlar başlarmış anılarda

Bir veda geçermiş sessizce hayatından
Bir kenti sağanak yağmurlar yıkarmış
Bilmediğin bir şarkı dökülürmüş dudaklarından
Bir veda bir aşka akarmış

Bir veda insanı nasıl kanatır
İnsan o zaman anlarmış.

HATİCE NAYIR

Kanatlarımda aşk var

Bir kelebek kanadına gizledim ömrümü
Gün ışığının parlayan yüzüne
Yasaklarına bir Adem elmasının
Sevdasına bir kuş tüyünün
Gitmediğim ülkelerde sakladım yüzümü
Girmediğim düşlerde bıraktım
Bir adım daha uzaklaştım ölümden
Bir adım daha yaklaştım yaşama
Acının her çeşidini gördüm
Hüznün her dalgasına düştüm
Uçurumlardan geçtim de geldim bu güne
Yaslardan, kara yazgılardan.
Bitiremedim ama yüreğimdeki sevdayı
Ruhumdaki ışık hiç sönmedi
Durmadı kulaklarımda çınlayan şarkı
Geçmedi dudak kıvrımındaki tebessüm.
Çünkü sevgi hep yüreğimde
Çünkü,
Kanatlarımda aşk var.

HATİCE NAYIR

Karaçalım

Gelip geçiyorsun içimden...
Fırtınamsın hayatımı dağıtan...
Rüzgarımsın, beni aşka savuran...
Gökkuşağım, hüzün yağdı mı çıkan...

Yanıp sönüyorsun beynimde...
Kızıl bir günbatımı gözlerimi okşayan...
Sevda selim, yüreğimi coşturan...
Gün ışığım, hüzün yağdı mı çıkan...

Durup durup acıyorsun dilimde...
Karaçalım, beni benden ayıran...

HATİCE NAYIR

Kelebeğin ölümü

Gül kokulu bir yalnızlık bıraktın ardında
Kokladıkça Aşk'ı hatırlatsın diye
Çokça hüzün
Biraz hazan bıraktın
Renklerini bir de yüreğindeki sevdanın
Gözlerinden yıldızları toplayıp bana gönderdin
Ellerin bir çift güvercin olup uçtu ellerimden
Can acılı bir yüz bıraktın.
Gelemeyeceğim kadar uzaklıklar koydun aramıza
Hayallerimden tutup aldın aşkımızı.
Sevdam kör bir kuyuda yapayalnız artık
Birlikte yaşayacağımız günlerimiz öldü
Öyle bir gittin ki giderken benden
Yüreğimde koyu bir karanlık
Dinmeyecek bir acıyla başbaşayım.
Şuyu çekilmiş bir nehir
Ölü bir kelebek artık bu şehir.

HATİCE NAYIR

Kelebek düşlerim

Gecenin suskunluğunda,
hiç okumayacağını bildiğim şiirlere asardım düşlerimi...
Öldürürdüm anılarımı sessizce...
Sonra sen olurdu usulca
Ölümün korkunç güzelliğine saklanır
Yaşardım sessiz ve bensiz...

Acının durgunluğunda
yanımda olmayacağını bildiğim baharlara sakladım seni...
Yitirirdim sevdalarımı sessizce...
Sonra aşk olurdu usulca
Yaşamın sensiz gündüzlerine saklanır
Eksilirdim aşksız ve dumansız...

Sevdamın sonsuzluğunda
Gitmeyeceğimi bildiğim sahillerde bulurdum kendimi...
Dokunurdum acılarına yavaşça...
Sonra biz olurdu usulca...
Sevdamızın muhteşem hüznüne saklanır
Ölürdüm sensiz ve sevgisiz...

HATİCE NAYIR

Kırgınım

Sessiz ve kimsesiz bir sevda bu...
Yıldızlar kadar uzak...
Kanadı kırık bir kuş misali sensiz...
Yüreğinde çoktan kaçmış bir trenin öyküsü...
Kar yağıyor sevdanın en solgun yaprağına...

Sonsuz ve saygısız bir sevda bu...
Çehennem kadar tuzak...
Ökseye tutulmuş serçe misali
Gözlerinde yalnız kalmış bir acının gölgesi...
Gün batıyor sevdanın en durgun kıyısına...

Aşksız ve acımasız bir sevda bu...
Eğerinde anıların dinmeyen uçuşunu...
Git demiyor yüreğin en kırgın ağrısına...

HATİCE NAYIR

Kırıl /an

Kırılır eski bir plak
Sokulur bir yavru kedi

Anıların talanından
Kaçar
Yaşlı ve yorgun yürek
Usulca...

Yakılır yalan yaşam
Kudurur eski bir serseri

Anıların kalanından
Tutar
Acı ve yabancı bir melek
Solgunca...

Son nefesi
Biten aşkların
Uzanır
Boylu
Boyunca...

HATİCE NAYIR

Kırlangıcın ömrü

İsyanlarda bir kırlangıç
Hem de tek başına
Belki durulacak
Belki uçuruma...

Nöbetlerde bir kırlangıç
Hem de yaz aşkına
Belki yaşayacak
Belki acılara...

Sancılarda bir kırlangıç
Hem de yar adına
Belki aldanacak
Belki uzaklara...

Asılacak bir kırlangıç
Hem de
Aşk uğruna...

HATİCE NAYIR

Kızıma

Sen beni ıssızlıkta yeşerten çiçeğimsin
Sen sonsuz sevgiyle dolu, tatlı bal böceğimsin.
Yaşamımı ışıkla parlatan güzel güneş
Seninle canlanıyor yaşamım nefes nefes.

Işıldayan yuvamın en güzel süsü sensin
Kalbimdeki sevdanın canda yankısı sensin
Sen benim gün ışığım, yaşamamın nedeni
Can tanem, her şeyimsin, çok seviyorum seni.

HATİCE NAYIR

Koku

Kuru bir yaprak misali savruluyoruz
Şessiz çigliklarla ordan oraya
Ölüm kokusuyla dolu acımız
Uzun soluklu bir korku
Aklımızda kalan...

Acı bir yalan misali dağılıyoruz
Susuz yağmurlarla nerden nereye
Zulüm kokusuyla dolu yazgımız
Duru bakışlı bir korku
Beynimizi saran...

Kızıl bir sabah misali kavruluyoruz
Dipsiz kuyularda baş kaldırarak
Yaşam kokusuyla dolu sevdamız
Ağır aksak bir şarkı
Ruhumuza dolan...

Yaşlı bir çınar misali devriliyoruz
Yarım yamalak bir ölüm duygusu
Ömrümüze akan...

HATİCE NAYIR

Korku

Ruhumun karanlığı
Çöktü üzerime
Elimde
karayılan türküsü
Bedenim
yorgun asker.

Anılar kalabalığı
Çadır kurdu
Yüreğimin
En bilinmeyenine.
Sevdam
yalan bir köy düğünü
Yarınlar
acı kelepçe...

Korkulu bir düşünüş gibi
Uyandım yaşamaktan...

HATİCE NAYIR

Korkum

Korkun
Elinde bir tutam yaz güneşi
Sevdanıza yamanan
Bir süs köpeğinin
Salyasından...

Korkun
Yanında bir sepet saf gülücük
Kalbinize kapanan
Bir aşk perisinin
Safrasından...

Korkun
Üstünde bir hazin kar bulutu
Sofranıza dadanan
Bir kurt kapanının
Ağrısından...

Korkun
Yüreğinde çiğnenmiş bir sakız
Üstünüze abanan
Bir su yılanının
Ağusundan...

Korkum
Üzerime yağan
Sevdanın dumanından....

HATİCE NAYIR

Kustur / an

Sustum
Bir sevdanın ulaşılmaz koynundayım
Paramparça yarınların
Unutulan yerindeyim

Durdum
Bir anının yaşanmamış yolundayım
Kanatılmış yaşamların
Yağmalanmış yanındayım

Kandım
Bir yaranın onulmamış yılındayım
Saçma sapan oyunların
Uzatılmış seyrindeyim

Yandım
Bir yalanın bulaştığı talandayım
Sis perdesi bitişlerin
Karartılmış yüzündeğim

Battım
Okyanusun derdindeyim.

HATİCE NAYIR

Küstüm yaşama

Kurak bir sevdada boy verir ölüm
Eski bir yalnızlık kasabasında
El konmuş acılar darmadağınık
Sönük bir akşam alacasında
Yol verir zulüm...

Batık bir yaşamda el verir acı
Viran bir yanlışlık barakasında
Baş konmuş anılar karmakarışık
Yanık bir ikindi karanlığında
Kor gelir sancı...

Kalleş bir yürekte dillendir yaşam
Bitik bir ayrılık prangasında
Baş koymuş aşıklar zor bir oyuna
Ağır bir zemherir sabahında
Boş gelir acı...

Kustun ki,
Hayatın tam ortasına...
Küstün ki,
Yaşamak boş bir macera...

HATİCE NAYIR

Masal tadında

Uzun hikayeler saklıyorum içimde
Dönüşü olmayan yolculuklar
Ucu bucağı olmayan bir aşk
Bir de gözlerini
Bana sevdıyla bakan...

Acı bir öykü yaşıyorum içimde
Soluksuz ayrılıklar
Korkarak uzanıyorum ellerine
Bir de yüreğini
Bana sevgiyle akan...

Gizli bir hüznü kuşatıyorsun içimde
Durup durup kayboluyorum sözlerinde
Bir sensin güzel hayatımda
Bir de sevdam
Masal tadında...

HATİCE NAYIR

Mavi

Kalbim
Çalkalanan puslu bir deniz
Ah nasıl özledim
Seni sevgili
Mavi bir durakta
Belki ineriz
Yollarda gözledim
Seni sevgili

Gel desen
Ardıma bakmam,bilirsin
Elimi elinde yakabilirim
Gözlerimde hüzün
Ya da bir inci
Düşlerde bıraktım
Seni sevgili...

HATİCE NAYIR

Merhaba

Merhaba yüreğine kördüğümle attığım
Sade bir kez bakıp da sevdasında yattığım
Merhaba suyun sesi, gölgelerin güneşi
Ellerin ellerimde nazlı bir su perisi

Sadece bir nefestin, yoktun, olmayacaktım
Ne sevdaya akacak, ne aşkla kalacaktım
Merhaba yıllar sonra gözlerimdeki ışık
Mavi bir gökyüzüdür baktığım şehir artık

Geldin ya, İstanbul'a bahar yağdı seninle
Yüreğime konan kuş tutsak aşk kafesinde
Merhaba nehir gibi ömrüme akan sevda
Merhaba yıllar yılı beklediğim
Merhaba.

HATİCE NAYIR

Mola

El kadar
yakınımda
Yüzüme düşen gölge
Umut bataklığında
Bitmeyen
bir işkence.

Yalnızlık fısıldarken
İçime
kem sözleri
Yanımda
hiç dinmeyen
Sevdanın sürgünleri.

Kanadı kırık bir kuş
Yolumuza dikilen
Usanmadan
Sabırla
Acımı didikleyen.

Yanlış yolun yolcusu
Yalnız yüzüne giden
Bir gece molasında
İnen
Ve
Hiç gelmeyen...

HATİCE NAYIR

Ne olur

Üşüdüğün yerden bak gözlerime,
Korkma, ne olur
Saklandığın kıyılardan çık gel yüreğime...
Son defa görür gibi, özlemle tut ellerimi...
Bana uzak kalmasın hüzünlerin...
Duymadığım türkülerini fısılda kulağıma...
Söz verdiğin dünden ak günlerime...
Durma, ne olur.

HATİCE NAYIR

Nefret

Bir ığlıktır
Alıp koynunda sakladığın
Ortalık salkım saçak
Bir dalga
Yeşeren korkundan...

Bir nefestir
Tutup odalarda beslediğin
Buzul sessizliğinde
Bir yangın
Büyüyen sevginden...

Bir yoksulluk
Yarıp göğsünü kanattığın
Yaşamak boz bulanık
Bir sevda
Yıkayan teninden...

Ah aşktır belki de
Doğuran kendini
Kininden...

HATİCE NAYIR

Nerede olursan ol, seninleyim

Şimdi nerede olursan ol, beni özleyeceksin
Gözlerim bir alev gibi duracak yüreğinde
Gittiğin her yer cehennem olup saplanacak günlerine...
Şimdi neredeysen
Bana geleceksin sonunda...
Göreceksin.

Özlemek böyle acıtır mıydı, öğreneceksin
Ellerin buz kesecek yalnızlığında
Gördüğün her kent kabus gibi girecek hayallerine
Şimdi neredeysen
Beni bulacaksın sonunda...
Göreceksin.

Aşk saplanacak yüreğine, beni unutmayı deneyeceksin
Şimdi nereye gidersen git
Beni de götüreceksin.

HATİCE NAYIR

O'ysa aşk

Oysa bir adım gelecektim sana
Yüzümde tomurcuk güller açacaktı
Ellerim kanat çırparken ellerine
Yüreğimden bir damla Aşk akacaktı.

Oysa çağlayacaktı gözlerim hiç unutmamışım gibi
Gökte dolunay olacaktı
Yıldızlar bizim için parlayacaktı bu kez
Oysa hiç unutulmamıştım
Gözlerin Aşk'la bakacaktı.

Belki de akıp gidecekti hayat
Bir orman bir ormanı yakacaktı
Oysa hep şuramızda kalacaktı Aşk
Ama hep uzaktan bakacaktı.

Oysa hep yeniden
Hep bir daha başlayacaktı.

HATİCE NAYIR

Olağanüstü bir aşk

Uçurumlardayım ey yar, tut beni
Düştü düşecek bir sevda akıyor yüreğimden
Haçerlere gelmiş korkulardayım, bilme
Görme sana yakışmayan yüzümü
Dumanlar sarıyor, köz oluyorum
Kanıyorum sana, yaram çok derin...

Yangınlardayım ey yar, söndür alevimi
Açtı açacak bir ölüm yağıyor günlerime
Kâlleş bir sevdada yatıyorum, görme
Duyma sana söylenmeyen sözümü
Acılar yakıyor, güz oluyorum
Susuyorum sana, yaram çok derin...

İntiharlardayım ey yar, tut ellerimi
Battı batacak bir aşk üzerimde
Acıklı bir film geçiyor gözlerimden
Dokunma sana ulaşmayan ellerime
Yarınlar yanıyor, söz kalıyorum
Ağlıyorum sana, yaram çok derin...

Ölümlerdeyim ey yar, yık yüreğimi
Bildik bilmedik herkesin aşk var dilinde
Sus artık, daha da öldürme beni...

HATİCE NAYIR

Oysa aşk

Oysa bir umudu taşımıştım hep
Bir inancı, özlemi, mutluluğu
Bir kalp bir kalbe öylesi yakınken
Sevdaya yelken açmışken korkusuzca
Oysa hep yenilmiştik hayata
Yalnızca...

Yalnızca bir aşka yaklaşmışken
Sessiz bir nehir gibi akarken yüreğimden hayat
Bir kumruya dokunmuştum usulca
Belki vazgeçer diye ayrılık
Yalnızca...

Sesini ilk duyduğumda gözlerimden nehirler akmıştı
Gülümsemiştin, binlerce gül açmıştı evrenimde
Ellerim ellerine hapsolmuştu usulca
Oysa bir aşk dokunuvermişti bize
Yalnızca...

Yalnızlık yanımdan uzaklaşırken
Koyu bir çay demine gelmişti yüreğim
Oysa her şey buraya kadarmış
Yalnızca...

HATİCE NAYIR

Oysa hep yalnızdım ben

Ben hep yalnızdım oysa, kalabalık olmadım.
Hiç gelmedi gönlüme beklediğim o bahar...
Ne aşk ile yıkandım, ne aşk ile yakardım
Hiç bilmedim sevgiler hangi gönüle akar?

Hep umudu taşıdım yüreğimin içinde
Gözyaşım içimdeki acıya akıyordu
Ulaşılmaz bir aşkın ıssız eteklerinde
Bir yağmur mütemadi beni ıslatıyordu.

Oysa hep yalnızdım ben, hiç aşka ulaşmadım
Bir hüznün mütemadi üstüme yağıyordu.

HATİCE NAYIR

Ömür boyu

Gökte bir yıldız kaydı, ben SEN'i diledim
Gözlerine bakmayı diledim sonsuza kadar
Ellerimizin hiç ayrılmamacasına birleşmesini...
Saçlarını koklamayı, o kokuyla arınmayı diledim
İşıltılı gülümsemende uyumayı diledim
Seninle bir ömür boyu delirmeyi
Her gün daha da çok sevmeyi birbirimizi
Gökyüzündeki kuşlar kadar özgür kalabilmeyi birlikte
Şeni sevdiğim kadar sevilmeyi
Özlediğim her an için bir öpücük dilenmeyi...
Gökte bir yıldız kaydı
Ve ben sonsuz bir AŞK diledim.

HATİCE NAYIR

Ömürlük sevda

Gülümsedin sıcacık
Sevdamız dile geldi
Dipsiz uçurumlarım terk etti bedenimi
Cennetler ısmarladın, ömrüme ömür oldun
Sen sevdin
Gözlerime
Sonunda bahar geldi.

Sana yolculuğummuş hüzünlerimin tümü
Sen geldin, yüreğimde bitti yaprak dökümü...
Kaç kere ısmarladım gözlerime ölümü
Sevdiğim, sevdamızla ömrüme bir gül değdi
Sen sevdin
Günlerime
Mutluluk düğümlendi.

Senin adın aşk olsun, dur yüreğimde, gitme
Gözlerimde konakla, asla beni terk etme
Sevdiğim, sevdamızla canıma bin can geldi
Sen sevdin
Yüreğime
Yüreğin kenetlendi.

Yitirmişken aşkların en ölümsüz halini
Sen sevdin
Düşlerime
Ömürlük sevdan geldi.

HATİCE NAYIR

Öyle bir aşk

Sevgilim,
Yorucu bir aşk bizimkisi...
Küflü bir sandıkta kilitli kalmış.
Anılarda gözyaşından bir acı heybesi
Sensiz gecelerde
Sana inanmış.

Sevgilim,
Ağrılı bir aşk bizimkisi...
Yıldızsız geceleri koynuna almış.
Dilimde söylenecek dertli bir şarkı
Sensiz günlerime
Kor ateş yağmış.

Sevgilim,
Yakıcı bir aşk bizimkisi...
Yüreğime hüznün postunu sermiş.
Gözlerimde yalnızlığın koyu kuytusunu
Bende söylenmemiş
Bir sevda kalmış.

HATİCE NAYIR

Öyle bir aşk işte

Öyle bir acıyor ki yüreğim
Yara desen değil, yar desen değil
Bir nehir akıp gidiyor gözlerimden
Öyle bir acıyor ki yüreğim
Ellerimi yakıyor.

Öyle bir kanıyor ki ellerim
Eyvah desem değil, ah desem değil
Bir dalga gelip çarpıyor kıyılarıma
Öyle bir yakıyor ki anılar
Yalnızlığım acıyor.

Öyle bir ağlıyor ki sevdam
Hüzün desem değil, yas desem değil
Bir acı uyumakta sol yanımda
Bir Aşk yüreğime akıyor
Öyle bir ağlıyor ki özlemler
Gözlerini arıyor.

Öyle bir duygu ki yüreğimde
Ölsem de, kalsam da umrumda değil...

HATİCE NAYIR

Öyle bir yerdeyim ki

Sevdaya yapayalnız başladığım yerdeyim
Ellerim viran kalmış bir deprem kasabası
Dudağımda kaybolmuş bir ayrılık şarkısı
Gidilmemiş yollarda yüreğimin öyküsü

Acıya hiç korkmadan atıldığım yerdeyim
Gözlerim sessiz kalmış bir hasretlik yankısı
Kulağımda yaşanmış yazgıların sancısı
Verilmemiş sözlerde hayatımın türküsü

Hayata habersizce darıldığım yerdeyim.
Sözlerim susuz kalmış bir toprak kuşatması
Ocağımda tütmemiş bir sevdanın acısı
Yaşanmamış yıllarda hüznlerin öncüsü

Ölüme korkusuzca yaklaştığım yerdeyim

HATİCE NAYIR

Özledim

Bir gemi kalktı içimden
Yüreğinin kıyılarına doğru
Sahilinde seni diledim
Sen, benim gözleri okyanusum
Seni özledim.

Bir güneş doğdu gönlümde
Sevdamin ufuklarına doğru
Pırıltısına bıraktım günlerimi
Sen benim saçları buğday başağım
Seni özledim.

Bir çöle döndü bedenim
Sensizlik bitmeyen bir yangın
Yokluğuna isyanlarda yüreğim
Sen benim sahrada suyum
Seni özledim.

HATİCE NAYIR

Özlem

Sancılı dolaşan
yürek uykusu
Acıya bağlanmış
ölüm korkusu
Tortusu
yaşanan kuş anıların
Ağrısı
içimde ölmüş sevdanın
Belki yarım kalmış
bir aşk öyküsü
Belki yaşanmamış
hüzün duygusu
Yaşarsam
kucağım gülle dolacak
Beni acıtacak
aşk olmayacak
Gelse yüreğime
siyah bir bulut
Çıkıp gitse
gözlerimdeki umut
Bunu bekliyorum sanki
yıllardır
Belki
bana yakın bir ben de vardır
Bulup yakalarsam
belki yok olur
Belki de her acı
böyle son bulur
Ölüm,
sen yürekte uzun bir ansın
Sen,
gençliğimden bana
tek kalansın.

HATİCE NAYIR

Özlemin yakıyor yüreğimi

Sensizlik paslı bir hançer yüreğimde, kımıldadıkça daha da kanatan
Özlemin alev alev yakıyor bedenimi
Alıp başımı gitmek istiyorum uzanamayacağın kadar uzaklara
Silmek istiyorum içimdeki sana ait her şeyi
Sen olsam istiyorum
Şarkılarda adı geçen yar olsam...

Sensizlik acı bir öykü yüreğimde, dinledikçe daha da acıtan
Yalnızlık kurşun gibi geçiyor üzerimden
Susup dinlemek istiyorum bana ait tüm duygularını
Yakmak istiyorum içimdeki gül kokusunu
Ben olsan istiyorum
Şiirlerde adı geçen yar olsan...

Sensizlik yorgun bir demokrat yüreğimde, isyan ettikçe daha da bastırılan
Yokluğun deprem gibi yıkıyor tüm şehirlerimi
Durup koklamak istiyorum arta kalan tüm anıları
Koşmak istiyorum yangınların ta göbeğine
Biz olsak istiyorum
Şarkılarda adı geçen AŞK olsak...

HATİCE NAYIR

Pranga Mahkumu

Yüreğimde kanayan bir yarasın sevgilim
Bir avuç gökyüzüsün umudu parselleyen
Belki de ulaşılmaz bir ülkesin sevgilim
Hep yoluna gidilen
Ama hiç gelinmeyen...

Ezberimden gitmeyen bir şiirsin sevgilim
Bir demet yaseminsin acıyı öteleyen
Belki de yaşanılmaz bir hayalsin sevgilim
Hep içine düşülen
Ama hiç bilinmeyen...

Yakınımdan geçmeyen bir nehirsin sevgilim
Bir yudum serinliksin sancıyı erteleyen
Belki de anlaşılmaz bir rüyasın sevgilim
Hep geceye yerleşen
Ama hiç görülmeyen...

Prangamda takılı bir zincirsin sevgilim
Hep özgürlük bekleyen
Ama hiç verilmeyen...

HATİCE NAYIR

Rezil bir aşk

At kendini uçurumundan
Bil ki,
Elindeki aşk,aşk değil
Yalan yüzler yaşatmışsın koynunda
Artık gidilecek hiçbir yolun yok
Oysa ne acı ki
Mevsim yaz değil...

Yak sevdanı cehenneminde
Duy ki,
Dilindeki söz,söz değil
Yok yere taşımışsın aşkı yürekte
Belki unutulmuş anıların ok
Ama ne yazık ki
Yaşam bu değil...

Duy sesini hıçkırığında
Gör ki,
Canındaki can,can değil
Kırık yüreğin bir ömür törpüsü
Yalnız yakılacak acıların çok
Bir de ne kaldıysa
Düne az değil...

Bir parça yalanla avut kendini
Sen ki,
Yaşattığın
Sevdanla rezil...

HATİCE NAYIR

Ruh yoldaşıma

Seni sevmekle başladı herşey
Yeryüzü aydınlandı güneş ilk kez doğuyormuş gibi
Gökyüzündeki yıldız sayısı arttı bir anda...
Her gülüşünde gökkuşakları belirdi yüreğimde
Yakamozlar denizi işgal etti sen yanımdayken...
Kentimin tüm sokaklarına bahar geldi birdenbire
Milyonlarca kelebek geldi kondu gönlümün duvarlarına...
Ellerim bir yaz sıcaklığıyla ısındı
Ruhum yalnızlığına veda etti
Seni sevmekle başladı herşey
Aşk seni sevmekle girdi hayatıma
Ve anladım ki,
Ruhum zaten hep sana aitti.

HATİCE NAYIR

Rüya

Boğaz'ın koynunda bir erguvanım.
Sevgilim,
Aşkınla
Sarmala beni...

Varlığın cennete açılan kapı
Sessizce
Aşkınla
Yakala beni...

Derin bir sevdanın
kuytusundayım.
Gözlerine hapsed
Tutukla beni...

Sevgilim
Mutluluk senin kucağın
Yüreğime sokul
Kucakla beni...

Aşkımız bir rüya
Masal tadında...
Ömrüme ömür kat
Güzelle beni...

HATİCE NAYIR

Sade ve sonsuz

Sana sadece susmak istiyorum
Şusamak aramızda adı konmamış her şeye
Öyle yakınım ki, anlatamıyorum
Sadece yaşamak istiyorum
Sadece bilmek varlığını.

Ruhlarımız konuşsun istiyorum sadece
Gözlerimdeki papatya falını anlasan istiyorum
Elimi ellerine alsan usulca
Sadece bakmak istiyorum sana
Sadece duymak aşkını.

Sadece dokunmak istiyorum sana
Biliyorum tenin ben kokuyor uzun zamandır
Gözlerin gökyüzümde yatıyor nicedir, biliyorum
Sadece uzanmak istiyorum sana
Sadece koklamak aşkını.

Sana sadece yaklaşmak istiyorum
Alabildiğince uçsuz
Olabildiğince sonsuz
Ve sadece aşkla.

HATİCE NAYIR

Sadece aşkla

Belki yeniden aşka uzanacaktım seninle sessizce
Kanatlarımı gökyüzünde bırakıp
Sadece yüreğimle dokunacaktım yüreğine
Belki biraz susacak, belki konuşacaktım
Sadece sana gelip
Hep sende kalacaktım.

Sessizce sana seslenecektim belki sadece
Yalnızlığımı gökyüzünde bırakıp
Sadece hüznümle sana akacaktım
Belki birazcık ölüm, biraz aşk kokacaktım
Sadece sesine dokunup usulca
Hep senin olacaktım.

Sadece aşka yaklaşacaktım seninle belki
Belki yalnız kalacak, belki de korkacaktım
Biraz umut dolacak, biraz unutacaktım
Sadece aşkla gelip
Hep aşkla kalacaktım.

HATİCE NAYIR

Sadece sana

Bazı geceler sessizce geldim yanına...
Uyuyordun.
Gözlerin kırılğan bir uykunun hapsindeydi.
Düşlerinde ben vardım, biliyordum.
Bazı geceler seyrettim seni doyasıya...
Sadece ağlıyordum.

Bazı sabahlar kahvaltı ettik birlikte...
Yanıdaydım, bilmiyordun.
Sesinde ürkek bir serçe sessizliği
Ellerin bir dilim kızarmış ekmeğe uzanıyordu.
Bazı sabahlar konuştum seninle doyasıya...
Sadece dinliyordum.

Bazı akşamlar bir fincan kahveyi paylaştık.
Beni duymuyordun.
Aşk dağlıyordu yüreğimi...
Sen aşkıma yabancı duruyordun.
Yüzünde eski bir sevdanın yalnızlığı
Susuyordun.
Bazı akşamlar anladım seni doyasıya...
Sadece görüyordum.

Bazı geceler geldim rüyalarına
Sadece seviyordum.

HATİCE NAYIR

Sadece sana 2.mektup

Sana kendimi bıraktım
Gitmeden önce...
Sensizlikle parçalanmış her yerimi...

Sana ruhumu bıraktım
Bitmeden önce...
Ruhuna yakın duran ellerimi...

Sana kalbimi bıraktım
Yanmadan önce...
Aşkınla kül olan bedenimi...

Sana sözlerimi bıraktım
Sana gözlerimi...
Şana, sadece sana...
Ölmeden önce...

HATİCE NAYIR

Sadece sen

Gözyaşlarıma beş kala sev beni
Yalnızlığımın koynundan çek al yüreğimi
Hep yanımda kalarak
Ürkek bir serçe telaşıyla...
Öyle durgun, öyle suskun
Sadece sev.

Hüzünlerimi on geçse sev beni
Anılarımın sandığından çek al bedenimi
Hep kanımda durarak
Yorgun bir aşkın büyüyle...
Öyle suskun, öyle sihirli
Sadece sev.

Bir bulut gibi hafifçe dokun yüreğime
Hep benimle yanarak
Hep canımda kalarak...

HATİCE NAYIR

Sadece sessizce

Susuyoruz, bundan ötesi yok
Artık söylenmeyecek bir şarkının son notasındayız
Bak, kuşlar geçiyor üzerimizden
Nasıl da sessiz bir yağmurda saklanıyoruz
Susuyoruz, bundan ötesi yok
O kadar çok şey gelip geçti ki günlerimizden

Korkuyoruz, daha öncesi yok
Bir rüzgar alıp götürdü umudumuzu
Bak, nasıl da darmadağın acılarımız
Nasıl da hüznün akıyor yüreğimizden
Susuyoruz, daha öncesi yok
Bak, Aşk nasıl kayıp gitti ellerimizden

Ağlıyoruz, daha sonrası yok
İssiz bir kentim ben, silindim haritanızdan
Bak, nasıl da yanıp kül oldu duygularımız
Bir kelebektir aşk, uçtu masalımızdan
Bak, nasıl da cıvılcıvılcı yalnızlığımız

Ağlıyoruz, daha ötesi yok.

HATİCE NAYIR

Sakin geç kalma

Ellerinde
ayrılığın ıslak gölgesi
Bir damla sevda olmuş tüm yaşananlar
Gidemezsin
ardından ağlarken gece
Sancısı
anıllara gebe bir Şehir

“Bu akşam gün batarken gel”

Boş kalmış kulağımda
sesinin demi
Yüreğine ereklenmiŐ
bir elin nemi
Konuşma hiç,
acın taze,
kanarsın
Suskunluk
gözlerine akan bir nehir

“Sakin geç kalma,erken gel”

Masal bitti,
prens gitti,
ne are
UŐulcacık
ağlayan bir biçare
Yangınında kalanların
hayat yok
Biliyorum
yaralara tuzun çok

“Tahammül kalmadı artık
Sakin geç kalma,erken gel”

HATİCE NAYIR

Sana sesleniş

Uzaklarda kalan bir öyküyü anımsatıyor gülüşün
Sonra kimliğimi yitiriyor, sen oluyorum.
Biraz kederli, biraz acıklı, biraz sen kokuyorum
Eski şarkılar çınlıyor gözyaşlarımda
Ölümden sonra hayat bu, artık anlıyorum.

Birden bir güzellik geliyor yüreğime, gitmek bilmiyor
Bir seni özlüyor, hep sende kalıyorum
Gözlerim susuyor, sessizliğimizi dinliyorum
Anılar savruluyor çeyizlik sandıklardan
Aşk demek ki varmış, artık inanıyorum.

Güz gitti, baharlar kokuyor yüreğimde
Yangınlarımdan çıkıp küle savruluyorum
Tek sana aldaniyor, sevdami akliyorum
Gözyaşımla yıkanan sıcacık yüreğimle
Bir başımalığımda tek, hep seni saklıyorum.

HATİCE NAYIR

Sana sesleniş 1

Sana geleceğim
Biriktirdiğim anılarım özgür kalacak gözlerinde
Dünlerimi sensizlikte yitireceğim
Bir gün koyup aklımı yüreğime
Sana sesleneceğim.

Dinecek belki de içimi dağlayan sevda ağrısı
Aşk pir gelecek, bir daha gitmeyecek
Şözlerimde kalmayacak düşlediklerim
İçimde yanan aşk ateşiyle
Sana sesleneceğim

Geldiğim gün tarih olacak yüreğimde
Hüzünleri bir bir öldüreceğim
Aşka dair tüm acıları çıkarıp üzerimden
Sevdanı örtüneceğim.

HATİCE NAYIR

Sen geldin

Sen sevdin
Yüreğime bahar geldi sevdiğim
Güller açtı ömrümün ücra köşelerinde...
Sen geldin
Bir daha hüznün girmede gözlerime...

Sen sevdin
Ellerime güneş girdi sevdiğim
Meltem esti canımın daha içerisinde...
Sen geldin
Bir daha hüznün değmedi sözlerime...

Sen sevdin
Yeryüzü hep sen oldu sevdiğim
Yeşerdi bedenimin kuruyan tüm dalları...
Sen geldin
Yaşam geldi,
İstemem artık hazanları...

HATİCE NAYIR

Sen sevdin

Sen sevdin, yüreğime baharlar çörelendi
Dağıldı gönlümdeki o kapkara bulutlar
Şarkılar teker teker aşka geldi, dillendi
Sen geldin, üzerime tatlı bir huzur geldi.

Yalanı yok, bir bilsen, nasıl çiçek çiçeğim
Elimden gelse belki uçarak geleceğim
Göz göz olmuş ömrüme sevdamız çörelendi
Sen geldin, hayatıma şimdi bir anlam geldi.

Sevdiğim sana çıkar artık bütün yollarım
Sen sevdin, yüreğimde hüznler ertelendi.

HATİCE NAYIR

Sen var mısın

Sen varsın ya
Yüreğimde bir senfoni orkestrası...
Kanatlanıyor yorgun bir güvercin gözlerimden
Yüreğinin kuytusuna konuyor
Sen varsın ya
Her yer sessizlik oluyor.

Gözlerime bir hüzün çörekleniyor
Alıp başını gidiyor yüreğim mavi göklere
Yer yarılıp içine giriyor gölgelerimiz
Bedenimizde bir özgürlük türküsü
Sen varsın ya
Her yer seninle doluyor.

Dört nala bir kısrak dolanıyor
Elini uzattığın her köşemde...
Dağlarında rüzgarlar yankılanıyor kentimin
Aşk oluyor, sevda oluyor sonra usulca...
Durmaksızın umutlanıyor düşlerim
Sen yoksun ya
Her yer yalnızlık oluyor.

HATİCE NAYIR

Seni özledim

Ben özledim galiba seni
Sevda bulutları
Kafamda darmadağın
Özledim
Yüreğinin sesini...

Özledim ben galiba seni
Hüzün şarkıları
Şere serpe gönlümde
Özledim
Sesinin rengini...

Galiba özledim ben seni
Yalan rüzgarları
Yanı başımda
Özledim
Gözlerinin nemini...

Ben
Özledim
Galiba
Seni....

HATİCE NAYIR

Seni özlemek

Koyu bir kahvenin tadı gözlerin
Güzel bir sevdaya hasret sözlerin
Yanımda olsan da, masal olsan da
Yüreğime inat, seni özlerim.

Bir düşün içine düşmüş günlerim
Ellerine hasret, kederlerdeyim
Canımda olsan da, yalan olsan da
Yaşamaya inat, seni özlerim.

HATİCE NAYIR

Seni seviyorum

Dilimde bir ölü var
Diriltemediğim...
Bir aşk,bir yalnızlık senfonisi
Dilimde bir büyü var.

Dilimde bir sevda var
Söyleyemediğim...
Bir suç,bir sessizlik abidesi
Dilimde bir nefes var.

Dilimde bir hüznün var
Bitiremediğim...
Bir söz,bir ayrılık divanesi
Dilimde bir acı var.

Dilimde
Yılların dinmeyen özlemi...

HATİCE NAYIR

Seni sevmenin dayanılmaz hüznüneyim artık

Ben seni başka sevdim
Aldım, aşkımla sardım yüreğini
Gözlerine köle oldum senden habersiz
Ben seni sevdim ya
Geldin, uzağımda bıraktın beni

Ben seni öyle sevdim
Tuttum, ellerimle bağladım beni
Dudağımda hüznünlü bir aşk nağmesi
Ben var ya
Aldım, hayatıma oturttum seni

Aşk aştı bedenimi bir dalga gibi
Sustum,
bitti hüznüm
Hayatımın göbeğine
Aldım ben seni...

HATİCE NAYIR

Seni yaşamak

Bitmeyecek bir bayram günü seni yaşamak
"Çok şükür, bugün de yaşıyoruz" der gibi...
Dalıp deniz gözlerine, içine akmak
Yüreğinde sonsuz uykuya dalmak gibi...

Bitmeyecek bir aşka yolculuk bu
Yağmurlarda sıırılsıklam olmak seninle
"İyi ki varsın" diyebilmek ta yürekten
Uykuda bile hep gözlerinle kalmak...

Bir martının kanadında taşımak sevdayı
Hızla akıp giden zamana yaslanmak korkusuzca
Yaşlanmak her solukta seni düşünerek
Dinmeyecek bir özlem seni yaşamak

"Hep yüreğimde kal, gitme" der gibi...
Olmayacak bir duaya "âmin" der gibi...

HATİCE NAYIR

Senin adın aşk

Kaç kere sevişmiştik biz seninle
Gözlerin kaç kez değmişti yüreğime
Elimi avuçlarına alıp sıcacık
Kaç kere değdirmiştin dudaklarını alnıma...

Seni sevdiğimi defalarca söylemişim ben sana
Ben seninle habersiz kaç bahar yaşamışım
Unuttuğum anılarda saklamışım seni bilmeden
Düşlerime sokup sokup hırpalanmışım yıllar yılı
Kaç aşka veda etmişim sen yoksun diye içinde
Kaç kez çiçeklenmiş
Kaç kez solmuşum

Ellerimi tut sessizce, hiç konuşma
Gözlerimle vedalaşma daha erken
Vakit varken uzan bir daha dudaklarıma
Tenin soluklaşsın tenimde
Kaç hüzün teğet geçmiş, sor yüreğine...

Senin adın aşk olsun
Bilsen
Kaç acı getirdi seni bana...

HATİCE NAYIR

Seninle

Ne zaman sana uzansa ellerim
Bir yangın yeri oluyor İstanbul
Aşk isyan ediyor aşkımıza
Ne zaman sana uzansam
Gözlerime hayat doluyor.

Ne zaman sana dokunsa yüreğim
Binbir çiçek yeşeriyor bedenimde
Yaz geldi geçiyor ama
Ne zaman sana dokunsam
Kentime bahar geliyor.

Ne zaman sana baksa gözlerim
Gözlerin İstanbul oluyor
Bir martı havalanıyor yüreğimden
Ne zaman sana baksam
Yüzüme yıldız yağıyor.

Bir nehir yüreğimden gözlerine akıyor
Ne zaman yüreğine dokunsam
Aşk yeniden başlıyor.

HATİCE NAYIR

Seninle güzel

Sevdama sardığın ışık demeti
Ellerin yakıcı ruhuyla güzel
Gözümde saklanan aşk seherinde
Sevgilim
Yaşamak
Seninle güzel...

Belki bir hayalsin umutlarımda
Gölgene sarılıp saklanmak güzel
Beynimde uçuşan aşk girdabında
Sevgilim
Dolaşmak
Seninle güzel...

Bastığın toprakta yeşerir sevda
Sözlerin delici gücüyle güzel
Gönlümde açan o aşk deryasında
Sevgilim
Sensizlik
Seninle güzel...

HATİCE NAYIR

Sensin

Kimi sevsem sen oluyor
Gözlerin oluyor biraz
Biraz sesin oluyor
Biraz nefesin
Burnumda tüten kokun
Tenimde tenin...

Kimi sevsem sen oluyor
Ellerin ellerime uzanıyor
Biraz dudaklarımdasın
Bedenimde geziyorsun biraz
Hayatıma giriyorsun
Sonra yokluğunda kalıyorum
Düşüyorum ansızın
Sel oluyorum susuzluğunda...

Kime dokunsam
Sen oluyor
Sonra kayboluyor biraz
Uzak bir ülke oluyor
Aşk oluyor
Sensizliğe akan...
Kime yansaşam
Hep senin gözlerin
Bana sevgiyle bakan...

HATİCE NAYIR

Sensiz İstanbul

Hep daha da çok özleyeceğim seni
Günler günleri, aylar ayları kovalayacak
Bitmek bilmeyecek ayrılık
Özlem kat be kat büyüyecek içimde
Sevdamı sessizce haykıracağım dört duvarına yalnızlığımın
Hep daha da özleyeceğim
Yarını olmayacak romanlarımın...

Şiirler yazacağım sana özlemlerimi anlatan
Şarkılar dinleyeceğim yağmur bulutlarıyla dolu
Şimşekler çakacak beynimde her ayrılığımızda
Hep daha da özleyeceğim
Kabulü olmayacak dualarımın...

Sana sesleneceğim en uzak diyarlardan
Gittiğim her yere seni de götüreceğim
Mümkün mü sensiz yaşamak İstanbul'da
Şehir üzerime gelecek gece gündüz...
Ya seni, ya bu şehri öldüreceğim.

HATİCE NAYIR

Sensiz İstanbul 1

Bir kişi gidince bir kent bu kadar mı eksilirmiş?
Bu kadar ıssız mıymış bu sokaklar?
Buralarda bir yerlerde yüreğim olacaktı
Ruhumun diğer yarısı da yok ortalarda
Kentimin tüm balonlarını uçurmuşlar
Tüm yıldızlar başka diyarlara göç etmiş
Bir kişi gidince bir kent bu kadar mı eksilirmiş?
Gözlerimden bir deniz akıyor.

Bir kişi gidince bir kent bu kadar mı eksilirmiş?
Böyle mi kokuyordu çay içtiğimiz kıyıları?
Güneş doğmuyor muydu o yokken
Nefes almak bu kadar zor muydu?
Buralar bu kadar yalnız mıydı eskiden?
Bu kadar sevgisiz miydi masam
Bir kişi gidince bir kent bu kadar mı eksilirmiş?
Sözlerimde hüzün yatıyor.

Bir kişi gidince bir kent bu kadar mı eksilirmiş?
Gün yüreğimde batıyor.

HATİCE NAYIR

Sensizlik kara bir duman

Serseri bir mayınım Şimdi ıslak yalnızlığımda...
Rehin kaldım yųređinin kųr kuytularında...
Beni bul,
beni vur,
yokluđunda ųlųm var.

Kaybolmuş bir Őehirim deniz dalgalarında...
Yağmalandım acemi bir korsanın yolunda...
Beni al,
beni yak
yokluđunda zulųm var.

Belalı bir eŐkıya mor dağların başında...
Yakalandım sevdalı bir ceylanın koynunda...
Beni gųr
beni duy
yokluđunda hųzųn var.

Sensiz,
kara bir duman oldum Şehrin ufkunda...
Sevgilim
Bana gel,
Varlığında sevdalar...

HATİCE NAYIR

Sensizlikti aşk

Aşk
Bir ayrılıktı sevgili
Boynunda
Yıllarca
asılı duran...

Aşk
Bir yalnızlıktı sevgili
Koynunda
Yılanın
Zehrini yaşatan...

Aşk
Bir haksızlıktı sevgili
Sonunda
Yalanın
Yurdunda yatan...

Aşk
Bir yoksulluktı sevgili
Burnunda
Acıdan
Hızmayla dolaşan...

Aşk
Bir şanssızlıktı sevgili
Ardında
Sürüyle
Amorti yatan...

Aşk
Bir susuzluktı sevgili
Kandıkça
Yüreği
Daha da yanan...

Aşk
Bir yolculuktı sevgili
Doğru
Molalarda
Duraklamayan...

Aşk
Bulunamayan...

HATİCE NAYIR

Sessizce

Bir şehrin sessizliğinde özlüyorum seni...
Sessizlik koca bir sensizlik oluyor birdenbire...
Bir aşkın yalnızlığında özlüyorum sesini...
Nerdesin yüreği yüreğime değen sevgili?

HATİCE NAYIR

Sevdada boğulmak

Sonbahar mı değdi yüreğinize, hüznün kokuyorsunuz nicedir?
Alıp başını geliyor mu gözlerinizin bulutları?
Bir başımalığımda yitiriyorum tüm sevdalarımı...
Dokunmayın sakın baharlarıma, ağlıyorum.

Özgür bir kız mı yaşıyor ta içerilerinizde bir yerlerde?
Yalnızlığınız acı bir gökyüzünde mi çoğalıyor?
Yokluğunuzda utanıyorum aşksızlığımdan...
Bulanık bir suda konaklıyorum.
Susun, ne olur yeter, yalvarıyorum.

Ben hep buralardayım, sizi bekliyorum bir güz karanlığında
Bir kuş havalanıyor yüreğimin eteklerinden, ellerinize konuyor
Dur durak bilmeyen bir sevdada asılıyorum yaşama
Hüzünlerimden kaçıp size sığınıyorum.

Gözyaşlarımda boğulan kaçınıcı sevda bu?
Kaçınıcı ayrılık bu, hangi yalnızlık
Bilemiyorum.

HATİCE NAYIR

Sevdam

Baharı yaşayacak sevdamız o gün
Ellerimde geç kalmış aşk sözcükleri
Baharı çoğaltacak

Gönlümde çoğalacak yasımız o gün
Yüreğimde geç açmış özlem gülleri
Gönlünde uzanacak

Cennete uzanacak kolumuz o gün
Kafamda yeni esmiş seher yelleri
Cennete yaslanacak

Ölüme yaslanacak
Sevdamız
Benimle
Yaşlanacak...

HATİCE NAYIR

Sevdama

N asıl ki bir şiir zorla yazdırmazsa kendini
U cu bucağı olmayan bir aşk da zorla giremez yüreğimize
R uhuma yoldaş arıyordum yıllardır
E llerime uzanacak sıcacık bir el
T üm yüreğimdekilere değecek bir sevda...
T am zamanında geldin sevgili
İ syan etmeden yalnızlığına ömrüm
N edensiz ve ansızın
İ yi ki geldin.
M asalır yavan kalacak sevdamızın yanında, biliyorum.

HATİCE NAYIR

Sevdaya ağıt

Bir sevda bir sevdayı nasıl unutabilir
İçinde yaşanmamış onca acı yandıkça
Bir sevda bir sevdaya nasıl uzanabilir
Yanlış yerde durdukça
Yanlış yerde durdukça...

Bir sevda bir sevdayı nasıl acıtabilir
Sen bana uzandıkça, ben uzağa kaçtıkça
Bir sevda bir sevdaya nasıl yaklaşabilir
Yanlış yerde yandıkça
Yanlış yerde yandıkça...

Bir sevda bir sevdayı nasıl kanatabilir
Ah hala yaşadıkça
Ah hala yaşadıkça....

HATİCE NAYIR

Sevdiğime

Bir yağmur damlasıyla bana gelsen isterdim
Yüreğimdeki hüznü yıkıp yaksan isterdim
Günlerdir gözyaşımla sulanan sensizliği
O tatlı gülüşünle söküp atsan isterdim.

Bil ki bir sahildeyim yokluğunla dopdolu
Aşılmaz çöllerdeyim, hem sıcak, hem korkulu
Yaşantımı zehreden o hain mutsuzluğu
Yakıcı gözlerinle silip baksan isterdim.

İsterdim ayrılmasın bir daha ellerimiz
Gözlerinde dans etsin yakamozlarla deniz
İnşallah ölüme de beraberce gideriz
Kulağıma aşkını fısıldasan isterdim.

HATİCE NAYIR

Sevgili, Aşk gidiyor üzerimizden

Gökyüzündeki bulutlar kadar dağınığım bugün
Yalnızlığım kadar solgun
Hayat bir kum torbası gibi vuruyor hayallerime
Baktığım her yerde hüznün
Daldığım her yerde yüzün duruyor
Bir daha kapına gelmeyeceğim
Bir daha tutmayacak ellerin ellerimi
Ayrılık, o kocaman acı yumağı dağılıyor her yerimi
Yüreğim kor bir alev sanki
Yanıyor içimde sana ait her kelime
Senden kalan ne varsa tükensin istiyorum
Ruhum daldığı hüznünden kurtulsun artık
Sevgilim, benim acılı yarım
Aşk gidiyor üzerimizden
Gözlerimde bir bulut olarak hep kalacaksın
Artık vedalaşma zamanı...

HATİCE NAYIR

Sevgilim, aşk bakıyor penceremizden...

Bir çocuk gibi gölgesiz seviyorum seni
Bir çocuk kadar korunmasız
Ruhum ruhuna değer gibi
Bir ağaç gölgesi kadar huzurlu
Yüreğinde aşkı bulurcasına...

Bir ağaç gibi sessizce seviyorum seni
Bir orman kadar özgür hissederek kendimi
Elim eline değer gibi
Bir hanımeli kokusu yüreğimde
Yüreğinin içine akarcasına...

Sakıncasız bir aşkın kucağındayız
Artık mutluluğa akan bir nehir bu kent
Avaçlarımızda melekler gibi bir huzur
Martılar geçiyor üzerimizden
Bir sevdâ bulutu gözlerimizde
Sevgilim, aşk bakıyor penceremizden...

HATİCE NAYIR

Sevgilim, dűş kırıklığım

Hűzűnlerimiz yűređimizdeki can kırıklarına bastıđından mı kan renginde?
Yoksa can kırıklarımız mı hűznűműzűn kanıyla boyanmıř?
Neden gűzlerim gűrmek istemiyor anne gűn ıřıđını?
İçimdeki aydınlık beni terk edeli kaç gűn oldu, biliyor musun?
Ben miyim aynada gűrdűđűm bu hırçın kadın?
Yoksa aynalar yalancı mı artık anne?
Ben beni bulamıyorum artık yeryűzűnde
"Yeryűzű ařkın yűzű oluncaya kadar" demiřti sevgili ozan
Beni űldűrűp yeniden dođursan anne
Yeryűzűne ařk'la gelsem olmaz mı?
Ařk bűyle bir řey miydi anne?
Aşk bu kadar çaresizlik mi kokuyordu?
İçimi űylece bırakıp gitmek istiyorum uzaklara
Bırak beni anne, uyumak istiyorum.

HATİCE NAYIR

Sevgilim,aşkımız can verdi bana

Sanmıştım,geceler çok uzun sürer
Sanmıştım,bu ömür sevgisiz biter
Birtanem seninle her şeye değer
Sevgilim,aşkımız can verdi bana...

Ne varsa geçmişten hepsini attım
Seninle ömrüme mutluluk kattım
Birtanem seninle her şeye varım
Sevgilim,aşkımız can verdi bana...

Boşa gidecekti bütün gençliğim
Sensiz solacaktı tüm güzelliğim
Birtanem seninle dünyalar benim
Sevgilim,aşkımız can verdi bana...

HATİCE NAYIR

Sevgiliye

Ben sana çok geciktim sevgili
Ellerimiz yıllar önce buluşmalıydı
Gözlerim gözlerinde doğmalıydı
Aldığım her nefesin sebebi olmalıydın yıllar yılı
Boğazımdan geçen her lokmanın tadı tuzu...

Ben seni sevmeye 1-0 yenik başladım sevgili...
Çünkü yıllardır sende duruyormuş yüreğim
Gündüzümün anlamı, gecemin talanıymışsın yıllar yılı
Baharlarımda sen açmışsın
Kışlarımda seninle ısınmışım

Ben sana zaten yenikmişim sevgili
Yüreğim körkütük yangınmış sana
Sevdanı büyütmişüm yıllar yılı
Ben sende kalmışım sevgili
Aşk sende kalmış.

HATİCE NAYIR

Siz

Bulutlarla oyun oynar gibiydi hayaliniz...
Düŕerken ellerimden tuttu yüreginiz...
Böyle acıya yenilmeden,
Böyle telaŕsız ve ürkek,
Kaç kere sevildiniz?
Üç günlük dünyama
Baharlarla geldiniz.
Biliyor muydunuz,
Kaç ömürlük bir sevdaya bedeldiniz?

HATİCE NAYIR

Siz 1

Siz
Sonunda hep
Aşka mı yenildiniz?

HATİCE NAYIR

Size

Aşk mı bu yüreğinize akan, yalnızlık mı yoksa?
Bahar gibi çiçek çiçek kokuyor gözleriniz...
Aynı şarkıyı bıkmadan dinler gibi bakıyorsunuz
Bir güzellik geliyor dokunduğunuz her yere...
Siz, evet siz
Bir yangına akıyorsunuz.

Denizlere karışıyor, kayboluyorsunuz yüreğimde
Aydınlığınız kararıyor, hüznün doluyorsunuz.
Aşk gibi birşey anlatıyor elleriniz
Bir dalgada saklıyorsunuz herşeyinizi
Bir güzellik geliyor söylediğiniz her söze
Siz, evet siz
Belki de biliyorsunuz.

Sizi sevmek kadar uzağımdasınız, yoksunuz.
Hiç tanımıyorum bana bu kadar yakın duranı
Ben kadar acılı,
Ben gibi hüznün kokuyorsunuz
Dikeniyse bir gül hala kanayan ellerinizde...
Bir yalnızlık bitiyor gittiğiniz her yerde
Siz, evet siz
Kimde kalıyorsunuz?

Belki de Aşk dokundu yüreğinize
Korkuyorsunuz.

HATİCE NAYIR

Size 1

Ne kadarınız insan sizin
Ne kadarınız Aşk
Nerelerde bıraktınız yaşanmamış çocukluk d nlerinizi
Nereler sizin  ks zl g n zle dalga geçiyor yıllardır
Neler verdiniz s z verebilmek için  l me y reğinizden
Nelerle tarttınız sevginizi hissetmeden  nce
Nerelere gitti de kelimeleriniz, sustunuz yıllardır
Ne için yaşamadığınız g nler birikti koynunuzda, hala da birikmeye devam etmekte
Siz hangi denizin ocuğusunuz
Hangi iklimlerde boy verdi g zelliğiniz
Hangi Şehir taşıyabilir sessizliğinizi
Hangi AŞK getirdi sizi bu kente
Bilmem kaçıncı sevdada takılı kaldınız yıllardır
Hangi durak taşıyacak d ş ncelerinizi
Hangi sevdada konaklayacaksınız bakalım?

HATİCE NAYIR

Son

Ökseye tutulmuş
bir güvercin
Yürekte
Sal,gitsin.

Sevdaya saplanmış
bir bıçak
Ciğerde
Vur,bitsin.

Uçuruma düşmüş
bir maral
Seherde
Sür,yitsin.

Bırak
Aşk
Aşkı
Bitirsin.

HATİCE NAYIR

Son mektup

Ömrümde
Yalnızlık
Koynumda
Düş kırıkları...

HATİCE NAYIR

Sonra baktım kendime

Sonra oturdum bir köşeye, aşklarımı topladım
Yanlışlıklar da çıkıp geldi, bir baktım
Sessiz ve sakin bir gözyaşıyla uğurladım hepsini
Sonra döndüm kendime
Kendimi yargıladım.

Bir de baktım, sadece ben kalmışım geriye
Dağıtılmış bir yürek, bir de buruk bir öykü
Hala dağınık duran...
Sonra baktım kendime
Kendimi azarladım.

Daha bitmemiş bu aşk, daha bir ömür varmış
Bir daha sustum bana, bir daha durakladım
Gözler yalan söylemez, hep bunu sayıkladım
Sonra durdum kendime
Kendimi parçaladım.

Sonra bir ömür geçti, bin yalan, birkaç doğru
Biraz utandım benden, biraz da akıllandım
Ellerimde kalan ne, bakınca inanmadım
Sonra sustum kendime
Kendimi yasakladım.

HATİCE NAYIR

Sonrası

Yaşamak
Kokusuyla aşksızlığın
Bir zambak beyazlığıyla
Yaşamak...

Dokunmak
Umuduna yaşamın
Bir güvercin ürkekliğiyle
Dokunmak...

Uzanmak
Yalnızlığına acının
Bir cehennem uzaklığıyla
Uzanmak...

Sevmek
Issızlığını insanın
Bir zakkum acılığıyla
Sevmek...

Ölmek
Yoksulluğunda sevdanın
Ölümüne
Yaşamak...

HATİCE NAYIR

Sonrası hikaye

Ve çıkıp geldin bir akşam üstü koynundan çıkıp yalnızlığının
Sessizce sürükledin çaresiz bakışlarımı ardından
Gözlerin derin bir uçurumdu, atlayıverdim korkmadan
Ve çıkıp geldin bir akşam üstü
Zehir zemberek sevdalar çörelendi yüreğime...

Sildin yokluğunda buz tutmuş gölgendeki ayak izlerimi
Bir tutam mutluluk serptin üzerime...
Konuştun, ömrümde güller açıldı
Ve silip geldin bir akşam üstü tüm yaşananları
Korkusuz düşler ortak oldu gecelerime...

Ve kalkıp gittin acısını içimde unutup yaşananların
Bir akşam üstüydü, unutmam mümkün değil...
Durduğun hüzünler mesken oldu yüreğime...

HATİCE NAYIR

Sor

Gittikçe gitmeyen çoğul aydınlığım,
Kara sevdam,
Gönlüme düştün düşeli
Ses vermez oldu yalnızlığım.
Yollara bir sor
Adı konmuş mudur bu ayrılığın?
Sor dağlara, derelere
Aşk kaç bucakmış
Ayrılık kaç karış ötedeymiş yalnızlıktan
Sor,
Bileyim artık.

HATİCE NAYIR

Sorma

Sorma, bir güneş doğdu, binlerce güneş battı
Sensiz geçen her günüm ömrüme elem kattı
Belki dönersin diye bıraktığın yerdeyim
Sevgilim, inan sensiz sanki cehennemdeyim

Belki dönersin diye umudun demindeyim
Ben hala gittiğin gün, bıraktığın yerdeyim

Sorma, kaç mevsim geçti, sarardım mı, soldum mu
Yüzüme gün değdi mi, sensiz mutlu oldum mu
Ben hala gittiğin gün, bıraktığın yerdeyim
Sevgimle hüznlerde, sonsuz bir kederdeyim

Belki dönersin diye umudun demindeyim
Ben hala gittiğin gün, bıraktığın yerdeyim

HATİCE NAYIR

Sus beni

Suskun bir gözyaşıyım, ağlama beni
Bırak yakışsın hüznüm yüreğine
Geçtiğim tüm yollarda sen yaşıyorsun
Bir içimlik ömrün kangreninde
Bırak aksın düşlerim dünlerine...

Sakin kanma bir daha sözlerime
Bir boşluk ki, anılarla dağlanmış
Baktığım sevdalarda sen duruyorsun
Bir taşımılık ömrün alevinde
Uzan, dalsın düşlerim gözlerine

Sustuğum acılarda sen duruyorsun
Bırak, yağsın anılar yüreğime...

HATİCE NAYIR

Sus,konuşma

Anılar
uçurum
Sona
kalan
sessizliği
yaşamın

Yalnızlık
yangın
Elinde
ektiğin
pimi
sevdanın

Genliğin
solgun
Uzaklar
yabancıısı
yüzündeki
acının

Sonsuzluk
korku
Ayrılık
başbelası
tuzağında
sancının

Bakma
Sana
düşen
suskunluğu
bitmeyecek
şarkının...

HATİCE NAYIR

Sustuğun an

Sustuğun an
yüregimde
hüzün boy verir
Ey yüregimi nara koyan sevdalı
Acılar tükenir
Umut beslenir
Gözümü yollarda koyan sevdalı

Gidersen
Ardından
Güneş ürperir
Dolaşır dillerde
Türkülerimiz
Güzellik sendedir
Sende yeşerir
Aklımı başıma koyan sevdalı...

HATİCE NAYIR

Sustum

Aktı akacak
bir çavlanın uçurumunda
Yapayalnız aştım
korkularımı
Battı batacak
bir güneşin duruluğunu
Bir anda geçtim
Susmasındaydım
Bitmemiş yaraların
Duruyordum
Heybemde
gençliğimin boş damlaları.
Yalnızlığın son halkaları
tenimin gözlerinde
Güldüm acının son demlerine.
Dondu donacak
bir mutlulukla
Sustum
Çiçeğe durdum.

HATİCE NAYIR

Sustum iŖte

Küsmek
İki yolun
İki başında
Saklanan bir sevda
GülüŖlerinde

Susmak
İki başın
İki sonunda
Özlenen bir bakış
Fotoğrafında...

HATİCE NAYIR

Şelale

Sağanağında yaşamın
Yürürken yalın kılıç
Korkusunu taşıyorum
Cebimde kalan son aydınlığın

Çarpıntısında anların
Yaşarken deli dolu
Suskunluğunu açıyorum
Koynumda kalan son yanlışığın

Yalnızlığında aşkların
Koşarken paldır küldür
Sessizliğini yaşıyorum
Avucumda kalan son ıssızlığın

Uğultusunda sevdanın
Ölürken...

HATİCE NAYIR

Şiirim

Şiirim, bana dar gelen yalnızlığım
Seninle nefes almamın zamanı şimdi
Şimdi hüzünleri heybeye koyup
Yine dostluklara açılma vakti.
Şiirim, kokusu üstüme sinmiş yalnızlığım
Aşklarla selamlaşma değil
Şimdi özgürlüğümüze sevdalanma zamanı.

HATİCE NAYIR

Şimdi hayat

Bu sabah erken kalktım.
Senden kalan tüm anıları toplayıp doldurdum bir sandığa...
Yokluğunu da alıp yanıma, çıktım yola...
Yolculuğum nerde biter, bilmiyorum.
Ama artık senin olmadığıın bir dünyadan gidiyorum.
Şimdi zaman yokluğunun ertesi...
Şimdi hayat cehennemin merkezi...

HATİCE NAYIR

Tam zamanı Şimdi

Şimdi bir masala girip uyumak istiyorum
Kaybolmak istiyorum kocaman bir ormanda
Ay ışığı yüzüme vururken ışıll ışıll
Şimdi bir kuytuda
Şimdi damlalarca yağmurun altından...

Susmak istiyorum kilometrelerce seninle
Bir çölde suya hasret kalarak
Soluksuz kalana kadar sana koşmak
Şimdi bir okyanusta boğulmak
Şimdi asırlarca yalnızlığın ardından...

Bir daha inanmak istiyorum AŞk'a
Bir daha yaklaşmak yüreğine korkmadan
Dur durak bilmeden uzanmak ellerine
Şimdi bir sevdaya yine uzanmak
Şimdi günler süren acının koynundan...

Şimdi bir AŞk'a yeniden dokunmak istiyorum.

HATİCE NAYIR

Tek doğrum sensin

Eşeledikçe yanan odsun yüreğimde...
Anılarımda saklı kalan...
Tek doğrum sensin.
Herşeyim yalan...

Gözlerimde buruk bir hüzün bulutu,
Ufukların ötesinden seslenen
Gözümün bebeği
Canımın içinde saklı
Nar çiçeğimsin.
"Kal benimle" diyemediğimsin.

Artık yaşananlar koca bir masal...
Acısı kor gibi hala yüreğimde...
Anladım ki
Yaşadığım her şey yalan
Tek doğrum sensin.
Senden sonrası talan...

HATİCE NAYIR

Tekrar siz

Mis gibi bir hanımeli kokusu burnumda;
Siz mi geldiniz?
Aşkı mı getirdiniz yanınızda yalnızlığıma yoldaş?
Gözlerime baharları müjdelediniz.
Muhteşem bir yağmur yüreğimde;
Siz mi geldiniz?

Denizler akıyor üzerime gözlerinizden;
Elleriniz sıcacık bir güneş gibi yakıyor ellerimi...
Mutluluğa özlemlerimi bitirdiniz.
Rengarenk bir gökyüzü bedenimde;
Siz mi geldiniz?

Ertelediniz mi yaşanmamış aşklarımızı;
Yoksa ölesiye sevmeyi mi denediniz?
Korkusuz bir düşe uyanmak varken;
Uykulara yenilmeyi öğrettiniz.
Son bekleyişin yangınını dindirdiniz.
Mis gibi bir hanımeli kokusu yaşamımda;
Siz mi geldiniz?

HATİCE NAYIR

Umudun hüznü

Arsız bir çocuk
Büyütüyorum yüreğimde...
Gün gelir sevdalarla
Saklambaç oynar diye...

Susuz bir bahçe
Yeşertiyorum bedenimde...
Gün gelir yaşamıma
Baharlar gelir diye...

İçli bir şarkı
Besteliyorum gözlerimde...
Gün gelir kulağıma
Bir canan söyler diye...

Gizli bir sevda
Çoğaltıyorum yüreğimde...

HATİCE NAYIR

Umutsuzca

Aşk'tan umudunu kestiğin yerden sarıl bana...
Gözlerinden hayalimin gittiği yerden...
Korkunla başbaşa kaldığında
Umutsuzca gözyaşlarına sığındığında
Yaşamaktan vazgeçtiğin anda sarıl.
Yüreğim yüreğine değdiğinde usul usul...
Sessizce ve çaresizce gitmeye yöneldiğinde...
Bir daha dönmemek için...
Yalnız ve korkusuzca...
Sana gelemediğim saatlerden sarıl bana...
Sokularak rüyalarımaya sabırsızca
ve sevdıyla...

HATİCE NAYIR

Unut beni

Sevdası
yüreğimde bir anıtmezar.
Unutmaya bile
kıyamadığım...

Elleri
Uzak bir ülke bana.
Bir türlü yanına
Varamadığım...

Gözleri
Yangını gecelerimin...
Nefretine bile
Doyamadığım...

Unutmak istedikçe
Başıma kalan
Eski sandıklara
Atamadığım...

HATİCE NAYIR

Unutmamalı

Temize çekmeli tüm aşklarımı
Ütülemeli
Sıraya koyup hepsini bir güzel
Tütsülemeli

Yoluna koymalı bütün yaşlarımı
Tüttürebilmeli
Yalana sarıp sonra hepsini
Esirgemeli

Ummana atmalı kalan düşlerimi
Kusturabilmeli
Kutuya sokup hepsini toptan
Estirebilmeli

Sevdaya sarmalı güzel yaşlarımı
Uzatabilmeli
Acıya vurup hepsini çoktan
Yaşatabilmeli

Uzağa vermeli bütün acıları
Unutabilmeli...

HATİCE NAYIR

Usulca

Aklımdan geçen yalnızca ölümün sıcak sessizliği
Gördüğüm güz ışıklarında kamaşan yüzün
Alıp sevdami kaçmak bilinmeyen yalnızlıklara
Tutmak yaşamın kıyısından usulca...

Yüreğe dolan yalnızca yaşamın ıslak yalnızlığı
Sustuğum hüznün sularında yansıyan yüzün
Koynumda güzelliklerle uçmak sonsuz ufuklara
Açmak acının kapısını usulca...

Gözlerime düşen yalnızca aşkın korkunç ıssızlığı
Durduğum çöl susuzluğunda kararın yüzün
Elimde kayıp yıllarla gitmek uzaklara
Yakmak umudun sancısını usulca...

Aklımdan geçen yalnızca SIZIM...

HATİCE NAYIR

Uzak bir ÷lkeyim

Belki dönsen güzel olurdu
Yıldızlar gözlerime inerdi gökyüzünden...
Dolunaya gebe bir gece düşerdi yeryüzüne...
Belki gitmesen
Sevdalar yağardı pencereme...

Güneşe bakmak gibi birşeydi sana bakmak
Gözlerinden kaçamadan yüreğine yakalanırdım.
Belki şahit olurdu aşkımıza mevsimler
Kışlar çiçek açardı dallarımızda
Belki dönsen
Kuşlar gitmezdi artık uzak diyarlara...
Gözüme gelirdim belki sevmekle...

Oysa artık,
Çok uzak bir ÷lkeydi AŞK...
Ardımızda bırakılan...

HATİCE NAYIR

Uzaklarda

Martıların
ayak sesi
yanaşacak
limanıma...

Kırık dökük
aşk ezgisi
yazılacak
yüreğime...

Yarım kalmış
bir yalnızlık
sokulacak
pencereme

Uzaklardan
dev bir dalga
yığılacak
gözlerime

Aşk belki de
usulcacık
uzanacak
ellerime...

HATİCE NAYIR

Veda

Sıcacık bir kış ayazında
Vedalaşacağım yalnızlığımla
Şevdam çöreklenecek bir yılan gibi yüreğime
Üstüme üstüme gelmeyecek anılar artık
Yeniden başlayacağım her şeye
Her şey yeniden oturacak yerli yerine
Beni üzen her şeyi unutacağım
Hayata yeni bir cepheden bakacağım
İçimi kaplamış hüznün bulutlarını dağıtacağım artık
Ellerimde sümbüllerin mor türküleri
Gözlerimde sıcakık sevda günleri
Bitecek artık
Beni hayattan bıktıran
Güz hüznüleri....

HATİCE NAYIR

Yalan

Kendimi saklamıştım bir bulutun ardına
Bana bile yalandım
Bana bile yabancı...
Gözlerde eskilerden yaşanmamış bin anı
Bir daha kopmamıştı içimde bu curcuna...

Kendimi saklamıştım bir sevdanın koynuna
Bende bile yoktum ben
Benliğime yabancı...
Sizindi,yaşanandı,kalmayandı bu acı
Bin defa yaşanmıştı yürekteki bu sancı.

Kendimi saklamıştım bir yarin duldasına
Ben benle başbaşıydım
Ben kandım bu yalana...

HATİCE NAYIR

Yalancı yarım

Şavru lan ömrün
Özetinde
Yaşanan
Yalan...

Yakan ayrılığın
Şiddetinde
Acıtan
Canan...

Esen kasırganın
Arkasında
Sevdamda
Duman...

Acı bir gökyüzü
Yaşanandan
Elimde kalan...

Yar,
Can dayanmaz
Sessizliğine...

HATİCE NAYIR

Yalnız acılar

Üzüm karası gözlerinde yaşayacağım
Yalnız bir demet gök mavisi ellerimde
Yüzüme saplanırken dolunayın ezgisi
Sözlerinde içimi acıtacağım.

Yağmur kokulu yüreğinde kaybolacağım
Belki bir parça güz sarısı penceremde
Saçıma yaslanırken güneşin ışıltısı
Dizlerinde içimi avutacağım.

Hüzün sarısı günlerinde ağlayacağım
Sonra bir tutam gün karası dudakımda
Gönlümde dolanırken denizin fısıltısı
Gizlerinde içimi kavuracağım.

Sevda yangını acılarda yaşlanacağım...

HATİCE NAYIR

Yalnız dağlara

Dağlara doğru
yola çıkacağım bir gün...
Ucu bucağı olmayan
Gökyüzüyle sevgili
zirvelere ulaşacağım
Kucağımda
bir torba dolusu anı eskisi
Eteğimde
hüzünlerin dinmez ezgisi
Dağlara ıkacağım
Alıp başımı
Yamacımda
yalnızlığın acı yazgısı
Sevdamdan kaçacağım

HATİCE NAYIR

Yalnız sana geldim

Ben sana bütün aşklarımı adadım
Yaşanılmış ve yaşanılmayacak tüm aşklarımı...
Senin gözlerinle daha da güzelleşti dünya
Gökyüzü yeryüzüne döndü,
Gün aydınlandı bir gecede...
Ben baktığım bütün insanlarda seni tanıdım
Tanıdığım bütün insanlara SEN diye baktım
Yürüdüm sahiller boyu tek başıma
Ben ellerimi sana uzattım her acıda...
Sende bütün yaşadıklarımı buldum bir anda
Ve bundan sonra yaşanacak tüm güzellikler gelip geçti gözlerinden
Ben sende hayatı gördüm
Paylaşmayı bir güzelliği iki ucundan tutarak
Yüreğinde nefes almaktan korkmadım hiç
Yanında bir ömür boyu durmak sarılmadı boğazıma yağlı organ gibi
Nefesime nefes kattın, ömrüme ömür
Ben hayata yeniden aşık oldum
Belki de senden daha çok sevdim seni sevmeyi
Ben sana yapayalnız ve kimsesiz geldim
Yalnız ve sonsuza kadar yalansız...

HATİCE NAYIR

Yalnız sevda

Yalnızlığına soyundum
Yarinsız
Sevdamin...
Acısında soluklandım.

Yaktım
Kucağımdaki
Ayrılıkları...

Solgun bir aşkın
Kuraklığında
Güneşe çevirdim
Umutlarımı...

Gömdüm
İçimi
Yakan
Anılarını...

Elimde sesin
Gözlerimde
Yalnızlık
Ve
Uzak bir iklim....

HATİCE NAYIR

Yalnız yalnızlık

Kış güneşinin artık ısıtamayacağı bir yerdeyim
Ellerimde bir demet anı eskisi
Hüzüne bulanmış gözlerimdeki umut
Yüreğimde sevda heybesi...

Kış ayazının artık soğutamayacağı bir yerdeyim
Sözlerimde sadece uzak bir umut
Yalana dolanmış gözlerimdeki acı
Düşlerimde yalnız ağrısı...

Kış beyazının artık aklayamayacağı bir yerdeyim
Aşkларımda ölüm coşkusu...

HATİCE NAYIR

Yalnızlık

Bir güz yangınıdır yalnızlık
Dipsiz bir acının bedeninde
Yaşar
Paramparça...

Bir kan tanesidir yalnızlık
Sessizliğin yüreğinde
Durur
Bir başına...

Bir söz ağrısıdır yalnızlık
Soluk bir yaşamın ıssızlığında
Yatar
Sere serpe...

Bir can yangınıdır yalnızlık
Bir düş bataklığı
İner
Perde...

HATİCE NAYIR

Yangın yeri

İçimde
Koca bir çınar devrildi
Gönlümün
Gökkuşığı soldu

Yanımda
Acı bir bahar yeşerdi
Adıma
Karalar kondu

Yüzümde
Yanan bir ormanın isi
Dilimde
Kuru bir elveda...

HATİCE NAYIR

Yanlış

Şahte tebessümlerle ikinci el maskeler takılı yüzlerimizde...
İçimizde yüzyılların birikmiş yalnızlığı...
Yanlış zamanlarda, yanlış yaşamlara takılı kaldık belki de
Belki de bir su gibi akıp geçti önümüzden AŞK...
Şimdi sessizliğiyle baş başa kaldık hüznün
Cebimizde özlemi artık yaşanmayacak günlerin
Yürüyoruz yolumuzu görmeden
Bilinmeyen bir sona doğru...
Yalnız ve acımasız...

HATİCE NAYIR

Yar / asa

Yar / asasıydın
Gönlümün...
Ah,kör kuyularda
Kalasica
Yar...

Yar / asasıydı
Ölüm...
Ah,yar
Varlığın
Kadar...

Yar / asa
Bir zulüm benliğimde...
Ah,yar
Biteviye
Kanar.

Yarasa
Acıma saptadığın har...
Ah,yar
Ömrüme
Zarar...

HATİCE NAYIR

Yaramsın yar

Yaram derin,elleme
Acıları deşme yar
Gün karardı,aşk yitti
Düşlerimden
Geçme yar...

Sakın bana gel deme
Ellerimden uzak kal
Sevdamızın şerrinden
Koru bizi
Susma yar...

Aşk kanımı içiyor
Günler sensiz geçiyor
Senden bana son kalan
Anılardan
Gitme yar...

Konuşma,ömrüm geçsin
Bitir beni
Sevme yar...

HATİCE NAYIR

Yaşam bitti

Genç
Ve iğrenç
Bir yalana kandım
İçimde kırık can parçaları

Aç
Ve açık
Bir ormana daldım
Beynimde yalnızlık uğultuları

Zor
Ve mağrur
Bir denize döndüm
Dibimde sevdanın çöplükleri

Güç
Ve gülünç
Bir aşka inandım
Koynumda acının bataklıkları

Yaz
Ve ayaz
Bir soğukta kaldım
Dindi
Yaşamanın
Solukları...

HATİCE NAYIR

Yaşamak

Bir şarkının en güzel nağmesinin sonunda
Bir sahil kıyısının en son kuytulduğunda
Belki gidilmeyecek bir sonsuz yolculukta
Belki de hiç bıkmadan saklandığın oyukta

Koynuna alamadan yatamadığın nefes
Bir adım uzağında sürekli duyulan ses
Güneşe parıldarken bakamayan gözlerde
Ya da hiç söylenmemiş, yasaklanmış sözlerde

Paylaştığın en derin, en acılı anıda
Bir sabah tek başına kaldığında ortada
Koşa koşa yanına gelince yalnızlığın
Aklını delip geçer o derin ıssızlığın

Gözlerinden sessizce geçirir gençliğin
Bir daha yaşanamaz günlerinde benliğin
Kalırsın ellerinde çok eski bir kuşkuyla
Bir de bakacaksın ki yitmişsin bu korkuyla

Sonunda yüreğine saklanacaksın yine
Hep tekrar ve yine tekrar başlarsın hikayene
Doymayacak yıllarca seni acıtan kuyu
Bitmeyecek özlemlerle istersin son uykuyu

Gelip mutlak seni de bulacak kaçılmaz son
Bir musalla taşında oynanacak son oyun...

HATİCE NAYIR

Yaşamak, dinmeyecek bir yalnızlık türküsü

Güneşin bir daha doğmayacağı bir ülkedeyim artık
Ellerimde can kırıklarım
Göç korkusuyla sinmiş kelebeklerim
Avuçlarım akşamdan kalma kabuslarının terinde
Bir daha yaşanmayacak bir aşkı terk ediyorum
Bir daha asla.

Yüreğimin bir daha atmayacağı bir kentin yalnızlığındayım
Korkmuyorum yitirdiklerimden
Bir ses bekliyorum sesime ses verecek
Biri var, biliyorum.
Bir daha duymayacağım bir sese,
Sessizce veda ediyorum

Sabahlar olmasın bir daha
Bir daha ışımasın gün
Ben dinmeyecek bir acının aydınlığında
Yaşamayı seçiyorum.

HATİCE NAYIR

Yine size

Bir şehrin sessizliğinde bekliyorum gelmenizi...
Islak bir serçe çırpınıyor yüreğimde
Ellerim kalabalığınızı özlüyor
Gözleriniz eşlik ediyor düşlerime...

Başımı çevirince size rastlamak duygusuna sarılıyorum hergün
Her gün başka bir rüzgarla sınıyor kokunuz üzerime
Yüreğim hala arıyor yüreğinizi
Baktığım her yerde siz varsınız
Aldığım her nefeste siz...

Aşk bu, biliyorum; yok daha ötesi
Bir özlemek geliyor, kavuruyor içimi
Yangınlarımla savruluyorum uzak diyarlara
İstanbul gözleriniz oluyor
Siz İstanbul'a akıyorsunuz.

Gitmeyin, biraz daha nefesimde dinlenin, ne olur
Yağmurunuzda ıslanmak,
Rüzgarınızı koklamak istiyorum.
Aşk bu, ötesi yok.
Sizi seviyorum.

HATİCE NAYIR

Yokluğun

Mavi bir gecedir yalnızlığım
Durdukça çoğalır yüreğimde
Uyur düşlerim yüzünde
Giderim bu şehirden
Utanıp koyu hüznümden
Acı hep akar.

Duru bir nehirdir sensizliğim
Sustukça çoğalır gönlümde
Büyür sözlerin beynimde
Yanarım elin elimde
Usanıp deli canımdan
Anın hep yakar.

Bitmez bir sızıdır sevdan içimde
Uzak iklimlerde yokluğun
Yandıkça yakar.

HATİCE NAYIR

Yokluğun cehennemin öteki adı

Gittin,
Bir uçurumun koynunda
Yapayalnızım şimdi...
Sevgilim,
Ne olur
Tut ellerimi...

Sensiz,
Bir bataklığın dibine
Sürgünüm şimdi...
Sevgilim,
Ne olur
Al yüreğimi...

Gittin.
Bir okyanusun sonsuzluğunda
Yitiğim şimdi...
Sevgilim,
Ne olur
Bul bedenimi...

Yokluğun
Cehennemin öteki adı...
Sevgilim,
Ruhuna
Zincirle beni...

HATİCE NAYIR

Yokluğun kör bir kuyu

Yüreğim kör bir kuyuya düşmüş
Yüreğim uçurum...
Yokluğunun zehir zemberek yalnızlığında
Kanamaktan yorgunum.

Bir kan davasının son durağında sensizliğim
Yarım yamalak yokuşundayım ahlarımın...
Ağlamak sarp duvarların yamacında
Suskun ve acılı...

Öksüz ve tek bir çınar gibiyim...
Hiç bitmeyecek yolculuklarda sabahlayan.
Gözlerimde bir demet papatya kurusu...
Geçtiğim sokaklarda yokluğun...

Gittin,
Yüreğimde eski bir sazende söylüyor
"Her yer karanlık,pür nur o mevki"
Yaşamak dinmeyen bir acı içirimde...

HATİCE NAYIR

Yoksa

Tutun yüreğimden kuşlar, tutun; yoksa düşeceğim
Yoksa bir yalnızlık gelecek, bir daha gitmeyecek.
Ölümü ensemdede hissedeceğim
Bakın gözlerime, yoksa gideceğim.

Gidin gözlerimden aşklar, gidin; yoksa öleceğim
Yoksa bir sevda gelecek, bir daha gitmeyecek
Acıyı damarlarımda hissedeceğim
Değmeyin yüreğime, yoksa biteceğim

Düşün gözlerimden düşler, düşün; yoksa geleceğim
Yoksa bir şiir gelecek, bir daha gitmeyecek
Şarkınızı yüreğimde hissedeceğim
Tutmayın ellerimden, sizi izleyeceğim

Batsın güneşler artık yüreğimde
Yoksa ömrümce sizi bekleyeceğim.

HATİCE NAYIR

Yoksun

Gecenin hüznüne kilitledim yalnızlığımı...
Nereye baksam dört duvar sensizlik...
Anılar kara bir yılan gibi sokuluyor düşlerime,
İssiz bir aşka doğru yola çıkıyorum yeniden...
Sahipsiz bir sevdada parçalanıyor suskunluğum...
Varlığın yok ediyor varlığımı,
Yokluğunda krallar gibi ömrüm...

HATİCE NAYIR

Yoksun ki

İçimde sensizliğin derin uçurumu
Düştükçe düşüyorum.
Tut ellerimden sevdiğim
Üşüyorum.

Ardımda anıların hüznün yağmuru
Acıya yatıyorum.
Dön yüreğime cantanem
Islanıyorum.

Yanımda ağrısı yokluğunun
Sevdan yaşamıma akan bir nehir
Gel bedenime sevdiğim
Sensiz ölüyorum.

HATİCE NAYIR

Yoksun sen

Œiirler yazacaksın bana mısralarından sana baktığım,
gözyaşların süzülürken ellerim üşüyecek,
gel dediğinde fırtınalar kopacak içimde rüzgarı sana doğru esen,
Ve kokun karışacak kokuma söz biterken...

Belki bir gül dalına yaslanacağım sensin diye,
Gözlerimde bitmemiş bir sevdanın buğusu,
Saçların yerleşecek yüreğimin rengine,
Ve ömrüm demlenecek canımda sen giderken...

Ve birgün gözlerim kapanacak
sensiz
söz yiterken...

HATİCE NAYIR

Yolda

Yola çıkıyorum
Bırakıp içimdekileri ardımda
Yanımda solgun yüreğim
Kucağımda anılar
Yolculuğa...
İçimde fırtınayla...

Yola çıkıyorum
Yakıp gemilerimi limanda
Yanımda kırık bir sevda
Gözyaşımda yanağımda
Yolculuğa...
Dilimde suskunlukla...

Yola çıkıyorum
Yolculuğa...
Gönlümde eski bir aşk
Yanımda olmayanla...

HATİCE NAYIR

Yollarım sana doğru

Bir yolculuğa çıkıyorum bedeninde
Önce gözlerinde konaklıyorum
Gözlerin boğulduğum en derin deniz
Bir yolculuk ki
Kendimi gözlerine saklıyorum

Bir yolculuğa çıkıyorum dillerinde
Biraz sözlerinde saklanıyorum
Sözlerin dinlediğim en güzel şarkı
Bir nağme ki
Dur durak bilmiyorum

Bir yolculuğa çıkıyorum yüreğinde
Sonra sevdamızda duraklıyorum
Aşkımız rastladığım en büyük yangın
Bir sevda ki
Hep sana akıyorum

Bir yolculuğa çıkıyoruz birlikte
Ucu bucağı olmayan bir düşü yakalıyoruz
Bir yolculuk ki
Aşk tutuyor ellerimizden
Yüreklerimiz acemi birer serçe
Korkarak uyanıyorum.

HATİCE NAYIR

Yüreğim

Boş bir ihanet kuyusundan geçmekte yüreğim
Düştü düşecek bir yalnızlık korkusu içerimde
Zor olan çekip gitmek değil canparem
Kalıp yenmek zamanı gölgende

Kör bir sensizlik acısından yanmakta yüreğim
Durdu duracak bir ayrılık yangını içerimde
Zor gelen buna alışmak değil canparem
Gülsüz yaşamak hayatı gölgende

Dar bir zaman kapısından kaçmakta yüreğim
Yağdı yağacak bir sensizlik bulutu içerimde
Zor duran ölüp dirilmek değil canparem
Yanıp taşımak sevdanı gölgende

Bir sancılı köprüden
Düşmekte
Yüreğim.....

HATİCE NAYIR

Yüregim seninle

Bir sevgi yumağının tam ortasındayım senin yanında...
Isıtıyor beni yürek yangınım...
Darmadağınım ama, ıssızım bir yandan
Acıkmışım sıcaklığına
Seninleyim.

Bir alev topunun ağzındayım
Ellerin tutuyor yüreğimden...
Kapkarışık bir yazıyı okunamayan
Yakarmışım yalnızlığıma
Özlemindeyim.

Bozbulanık bir çölün susuzluğundayım senin yanında
Gökyüzümüze bakıyor gözlerim...
Parça parçayım, bir türlü toplanamayan
Susamışım varlığına
Gözlerimdeyim.

Yangınlardayım
Dinmiyor sensizliğim...
Yüreğimdeyim.

HATİCE NAYIR

Yüreğim yüreğine düştü

Yüreğim ıslak bir mendil
Gözlerin bir gökyüzü yüreğime yağın
Sakladım sağanağına sevdami
Uyu yüreğimde meleğim
Aşk buraya kadar...

Aşk acıtmış insanı, biliyorum artık...
Yalnızlıkmiş hep gözlerinde yatan
Özledim yüreğinde soluklanmayı
Uyu sözlerimde meleğim
Aşk yüreğimiz kadar...

Maviliklerinde yok olmak
Koyu bir sevdayı demlemek isterdim gözlerinde
Silmek isterdim gözyaşlarını yüreğimin ucuyla
Söndürmek yüreğimin nemiyle...
Aşk dudağının ucunda meleğim
Aşk sonsuza kadar...

HATİCE NAYIR

Yüreğine kurban olduğum

İstanbul'dan başka bir İstanbul var gözlerinde...
Derin bir kuyuya düşüyor gibi yüreğim...
Gözlerine dokunuyorum, eriyor parmaklarım
Bir sıcaklık geliyor, bir daha gitmiyor
Öyle bir İstanbul var ki gözlerinde
Bir gelen bir daha dönemiyor.

Baharlardan farklı bir bahar var bedeninde
Sonsuz bir cenneti yaşıyor gibi yüreğim...
Şarkılar söylüyorum hiç kimsenin duymadığı
İçli bir keman sesi çağlıyor dudaklarında
Öyle bir bahar var ki yüreğinde
Bir giren kendini yitiriyor.

Sevdalardan ayrı bir sevda var ellerinde...
Ilık bir denizde yüzüyor gibi yüreğim...
Sesin başka bir dünyadan sesleniyor sanki
Muhteşem bir melodi çınlıyor kulaklarımda
Öyle bir sevda var ki ellerinde
Bir tutan başka ele dokunamıyor

Aşklardan daha büyük bir AŞK var yüreğinde
Öyle bir aşk ki bu,
Her yüreğe nasip olmuyor.

HATİCE NAYIR

Yürek ağrım

Bende bu yürek ağrısı dağıtır ortalığı
Ah gülüm, sana düşer toparlamak yaramı...
Yakar yıkar geceleri sensizliğin kor ateşi
Ellerim bir meleğin ellerinde
Gözlerim sözlerine düşer.

Bende bu sevda yangını dağıtır karanlığı
Aydınlatmak sana düşer hüznlerimi
Yüreğim gözyaşlarıyla yıkanır
Günlerim bir kelebeğin ömründe
Güzlerim baharlarına düşer.

Bende bu özlem yağmuru dağıtır ayrılığı
Kavuşturmak sana düşer canlarımızı
Sevdam çoğalır yüreğinden düşen her damlada
Bedenim bir aşkın esaretinde
Ömrüm kaybolur gözlerinde
Ömrüm denizlerine düşer.

HATİCE NAYIR

Yürüyorum

Gül kokulu bir sabah evimin kapısında
Alıp başını gitmiş yalnızlığım bilinmeyen diyarlara
Kaf Dağının ardındaki sırra ermiş gibi dingin
Ellerimde sapsarı bir demet hüzün
Gitmekten korkmadığım çaresizliklere yenilmiyorum artık
Dönüşümde beni bekleyen acılarım değil
Keşkesiz bi yaşamın suskunluğuyla mutlu
Hatasız adımların yamacında
Yalnız değilim artık korkularıyla
Peşimde bir yığın dostluk türküsü
Yürüyorum yüreğimin kalabalık sokaklarında
Yürüyorum yüzümde aydınlık bir gülümseme
Yürüyorum mor umutlara...

HATİCE NAYIR

Yüzün

Yüreğime kan düştü
Canıma hüzn
Gözlerimde dolanan
Yalnızca yüzün...

Yüreğime güz geldi
Günüme sözün
Düşünceme kazınan
Yalnızca yüzün...

Yüreğime aşk değdi
Sevdama özün
İçerimi dağlayan
Yalnızca yüzün...

HATİCE NAYIR

Yüzün ki

Gülün gölgesinde
Eller mahzun
Kuş anıları
Yüzün ki
Yalan...

Sözün duldasında
Gözler yangın
Can kırıkları
Yüzün ki
Solan...

Yarin engininde
Güzler durgun
Kalp ağrıları
Yüzün ki
Vuran...

Zaman acısında
Aşklar vurgun...
Yar yanıkları
Yüzün ki
Kalan...

HATİCE NAYIR

Zorlan / an

Ezberimi boz
Saçma her şey
bıktım
Geç kaldım belki
olsun
Kuralları yıktım

Gel,
bir yarın
başucundayım
Yakılmış anıların
küzü üstümde
Suçlu
bir sokak kedisi
bedenimde
Yanlış sevdaların
yükü
beynimde

Karanlığı dağıt
Yaşamak
çok
zor...

HATİCE NAYIR